ΕΤΟΣ Ζ' Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 30 Μαΐου 1893 Ἀριθ. 308

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ. χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
34 Ὁδὸς Φιλελήνων 34
Ἀπέναντι Ἀγγλ. ἐκκλησίας

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ΟΚΤΩ ἡμερῶν.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργ καὶ "Ἑστίας"

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε' καὶ ς' ἔτους εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα ἢ δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐκ Σικάγου: Ἡ ἐπίσημος ἔναρξις τοῦ Διεθνοῦς Συνεδρίου τῶν Γυναικῶν· ἡ προσφώνησις τῆς κ. Καλλιρρόης Παρρέν — Ἐπιστολὴ πρὸς μητέρα. (Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ, ὑπὸ Βασιλικῆς Κ. Κυριακίδου). — Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος. — Ἡ μετριολογία ὡς ὑψίστη ἀρετὴ (ὑπὸ Μαθίλδης Π. Συνοδινοῦ). — Ἔχε γεια (ποίημα, ὑπὸ Παναγιωτούλας Λιούρδη — Αἱ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις χρήσιμοι πρὸς γραφὴν οὐσίαι. (Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ, ὑπὸ Ἀνθῆς Χ. Βασιλειάδου). — Ποικίλα. — Ἀλληλογραφία. — Ἐπιφυλλίς.

ΕΚ ΣΙΚΑΓΟΥ

Η ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
Η ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΗΣ Κας ΚΑΛΛΙΡΡΟΗΣ ΠΑΡΡΕΝ

3/15 Μαΐου

Αἱ συγκινήσεις τῆς ἡμέρας, ἡ κατάπληξις, ὁ θαυμασμός, ἡ χαρά, οἱ κόποι δεκαπενθημέρου συνεχοῦς ταξειδίου μὲ ἔχουν ἐξαντλήσει. Καὶ ὅμως ὀφείλω νὰ γράψω, αἰσθάνομαι τὴν ἀκατάσχετον ἀνάγκην νὰ ρίψω ἐδῶ τὰς ἐντυπώσεις μου τὰς πρώτας, ἔστω καὶ ἐν ἀταξίᾳ, ἔστω καὶ ἄνευ καλλιεπείας, ἔστω καὶ ἄνευ συνοχῆς.

Γράφω μὲ τὴν πεποίθησιν, ὅτι δὲν θὰ κατορθώσω νὰ ἀναπαραστήσω ὅ,τι εἶδον, ὅ,τι ἠσθάνθην, ὅ,τι ἤκουσα. Εὑρίσκομαι πρὸ τοιούτου μεγαλείου, πρὸ τοιαύτης τεραστίας προόδου, πρὸ τόσον καταπληκτικῶν κατορθωμάτων, ὥστε ἀδυνατῶ νὰ πιστεύσω καὶ ἐγὼ εἰς ὅ,τι βλέπω. Συχνότατα μοὶ συνέβη κατὰ τὸ διάστημα τῆς πρώτης αὐτῆς ἡμέρας, ἣν διῆλθον εἰς Σικάγον, νὰ νομίσω ὅτι ὀνειρεύομαι, νὰ αἰσθανθῶ ἓν εἶδος πνευματικῆς ἀδρανείας, ἓν εἶδος στασιμότητος τῆς ἀντιλήψεως, ἥτις μὲ ἐνέβαλεν εἰς ἀνησυχίαν.

Εἶνε ἡ δωδεκάτη τῆς νυκτὸς καὶ μόλις ἐπέστρεψα ἐκ τῆς ἑσπερινῆς συνεδριάσεως τοῦ Διεθνοῦς Συνεδρίου τῶν Γυναικῶν. Συνέδριον τῶν Γυναικῶν! Ναί! παρευρέθην εἰς δύο Παρισινὰ Συνέδρια Γυναικῶν, ἀλλὰ δύναταί τις νὰ συγκρίνῃ τὴν Εὐρώπην μὲ τὴν Ἀμερικήν;

Ἡ Εὐρώπη ἀναντιρρήτως εἶναι πολὺ παλαιά, πολὺ γηραιὰ Ἤπειρος. Ὁμοιάζει μὲ γραῖαν κυρίαν, τῆς ὁποίας ἡ κόμη ἠραιώθη, οἱ ὀδόντες πίπτουσι, τὸ στόμα ἔχασε τὴν χάριν καὶ ἀνθηρότητά του, αἱ σάρκες τὴν δροσερότητα καὶ οἱ πόδες τὴν δύναμιν νὰ σύρωσι τὸ σῶμα. Φέρει εἰσέτι τοὺς πολυτίμους στολισμούς της, διατηρεῖ τὴν διαύγειαν τοῦ νοῦ, ἀλλ' ἐμμένει εἰς τὰς παλαιὰς ἰδέας, ἃς τῇ ἐκληροδότησαν αἰῶνες βαρβαρότητος καὶ ἀμαθείας.

Ἡ Ἀμερικὴ τοὐναντίον εἶναι νεαρὰ καὶ σφριγῶσα. Ἀριθμεῖ ὀλίγων αἰώνων ἱστορίαν, ἀλλ' ἱστορίαν προοδευτικήν, βίον ἀπηλλαγμένον μωρῶν προλήψεων, βίον ἐλευθερίας, ἀναπτύξεως καὶ προόδου. Καὶ ἵσταται μεγάλη καὶ ἐπίσημος καὶ κραταιὰ καὶ ἐπιβάλλουσα καὶ ἐκπλήττει τὸν κόσμον ὅλον καὶ δέχεται τὸν φόρον τοῦ θαυμασμοῦ τῆς γηραιᾶς Εὐρώπης, χωρὶς νὰ ἀκολουθῇ ποσῶς τὰ κλονιζόμενα ἐκείνης βήματα.

Μόνον ὅ,τι εἶδον κατὰ τὸ διάστημα τῶν δέκα ὀκτὼ ὡρῶν τῆς σήμερον ἀποδεικνύει τὴν ἀλήθειαν ταύτην. Φαντάσθητε ἓν μέγαρον, εἰς μίαν μόνην αἴθουσαν τοῦ ὁποίου χορεύουν ὁλόκληρα Ἀθηναϊκά μας μέγαρα, τὸ μέγαρον τῶν Καλῶν Τεχνῶν, τὸ ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς πρὸς διοργάνωσιν τοῦ Συνεδρίου ἐπιτροπῆς τῶν Κυριῶν. Ἀποτελεῖται ἀπὸ πεντήκοντα τέσσαρας ἀπεράντους αἰθούσας, χωρὶς τοὺς διαδρόμους, τὰς γαλαρίας, ὅλα μεγάλα, ὅλα κολοσσιαῖα. Ἡ μεγάλη αἴθουσα τοῦ Κολόμβου μετὰ τῶν ἐξωστῶν καὶ τῶν θεωρείων της περιλαμβάνει αὐτὴ μόνη δέκα πέντε χιλιάδας ἄτομα. Ἐντὸς αὐτῆς συνωστίζοντο ἀπὸ τῆς πρωΐας ταύτης ἐν ἀσφυκτικῇ συναθροίσει ὅ,τι ἐκλεκτὸν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ Ἀμερικὴ εἰς γυναῖκας καὶ ἄνδρας καὶ ὅ,τι ἐκλεκτὸν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ Εὐρώπη εἰς γυναῖκας.

Ἡ πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου τῶν Γυναικῶν κ. May Wrigt

Sewal μὲ παρέλαβε τὴν 10ην ὥραν τῆς πρωΐας ἐκ τοῦ ξενοδοχείου καὶ δι' ἁμάξης μετέβημεν εἰς τὸ Συνέδριον, ἔνθα μὲ ἐπαρουσίασεν εἰς τὰ λοιπὰ τῆς ἐπιτροπῆς μέλη. Ἡ τιμὴ αὕτη ἐγένετο ἀποκλειστικῶς εἰς ἐμέ, ἥτις διετέλουν ἐν διαρκεῖ καταπλήξει πρὸ τοῦ μεγαλοπρεποῦς θεάματος τὸ ὁποῖον εἶχον ἐνώπιόν μου.

Εἰσήλθομεν εἰς τὴν αἴθουσαν καὶ προεχωρήσαμεν εἰς τὴν διὰ τὸ Προεδρεῖον ὑψουμένην σημαιοστόλιστον ἐξέδραν, ἡς τὸ κέντρον κατέλαβον αἱ πρόεδροι τῶν τμημάτων μετὰ τῶν ἀντιπροέδρων καὶ γραμματέων, τὴν δεξιὰν πλευρὰν αἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐπικρατειῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ Αὐστραλίας, ὡς καὶ ἀνὰ μία ἐκ τῶν διαφόρων ἀντιπροσώπων τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας, Ἱσπανίας, Ῥωσίας, Ἰταλίας, Βελγίου, Γερμανίας, Αὐστρίας, Πορτογαλλίας, Σουηδίας καὶ Νορβηγίας, Δανιμαρκίας, Ἐλβετίας ἐκ τῶν μικρῶν κρατῶν δὲ τοῦ Αἴμου μόνη ἡ Ἑλλὰς ἠξιώθη τῆς τιμῆς ταύτης. Τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τῆς ἐξέδρας κατεῖχεν ἡ ἐπὶ τῆς διοργανώσεως τῶν Συνεδρίων τοῦ κράτους ἐπιτροπὴ ἐξ ἀνδρῶν, προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ ἐπισήμου ἀντιπροσώπου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Boney, ὁ ἀντιπρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ὁ Πρόεδρος τῆς ἐπικρατείας Ἰλλινοᾶ καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων. Παρὰ τὴν ἕδραν τῆς προέδρου τῆς γυναικείας ἐκθέσεως κ. Πόττερ-Πάλμερ, ἐν πολυτελεστάτῃ ἕδρᾳ εἶναι τοποθετημένη εἰκὼν ἐλαιογεγραμμένη γυναικὸς εἰς φυσικὸν μέγεθος, τῆς ὁποίας ἡ πολιόθριξ κεφαλὴ εἶναι ἐστεμμένη στεφάνῳ δάφνης.

Εἶναι ἡ εἰκὼν τῆς σοφωτέρας γυναικὸς τῆς Ἀμερικῆς, λαίδης Κάδης Στάντον, τῆς πρώτης προέδρου τοῦ ἐν Οὐασιγκτῶνι συγκληθέντος πρώτου γυναικείου Συνεδρίου. Πολὺ γραῖα σήμερον καὶ μὲ παραλύτους πόδας δὲν ἠδυνήθη νὰ μεταβῇ εἰς Σικάγον, ἀντιπροσωπεύεται ὅμως ἐνταῦθα ὑπὸ τοῦ υἱοῦ της καὶ πρῶτον μεταξὺ τῶν ἀναγνωσμάτων ὡρίσθη τὸ ἰδικόν της.

Ἡ αἴθουσα Κολόμβου εἶναι ὅλη σημαιοστόλιστος ἀπὸ τῆς ὀροφῆς δ' αὐτῆς ἀναρτῶνται εἰς ὡραῖα συμπλέγματα αἱ σημαῖαι πάντων τῶν ἐθνῶν. Ἡ Ἑλληνικὴ σημαία παμμεγίστη κυματίζει ἀκριβῶς εἰς τὸ μέσον τῆς αἰθούσης μεταξὺ δύω μεγάλων Ἀμερικανικῶν. Ἀγάλματα καὶ εἰκόνες διασήμων γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν, ἡ μαρμάρινος προτομὴ εἰς ὁλόκληρον φυσικὸν μέγεθος τῆς Ἀθηνᾶς, ὑψοῦται ἀκριβῶς ὄπισθεν τῆς προέδρου, προσδίδουσα ὀλύμπιον ἐπισημότητα εἰς τὴν ὅλην ἑορτήν.

Γηραιὸς ἱερεὺς ἐγείρεται τῆς θέσεώς του καὶ πάντες τὸν μιμοῦνται. Προχωρεῖ εἰς τὸ μέσον τῆς ἐξέδρας καὶ ἀπαγγέλλει προσευχὴν κατάλληλον πρὸς τὴν περίστασιν. Λέγει μεταξὺ ἄλλων ὅτι ὁ Θεὸς ἔπλασεν ἴσους τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ ὅτι ἡ Ἀμερικὴ μόνη ἐννοήσασα καλῶς τοῦτο ἐμόρφωσε τὴν γυναῖκα εἰς τοιοῦτον τρόπον, ὥστε αὕτη ἀπέβη ἐξ ἴσου, ὅσον καὶ ὁ ἀνήρ, ἐπίσημος παράγων πρὸς προαγωγὴν τῆς χώρας καὶ δόξαν τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ.

Τὸν ἱερέα διεδέχθη ἐπὶ τοῦ βήματος ὁ Γενικὸς πρόεδρος πάντων τῶν ἐν Σικάγῳ συγκαλουμένων κατὰ τὸ ἑξάμηνον τοῦτο Συνεδρίων. Οὗτος ἀπήγγειλε τὸν ἐπίσημον ἐναρκτήριον λόγον τῶν συνεδρίων, προσθέσας ὅτι αὐτὸς καὶ ἡ ἐπὶ τῶν συνεδρίων ἐπιτροπὴ προέταξαν τὸ γυναικεῖον Συνέδριον ἐκδηλοῦντες τὸ σέβας, τὴν ὑπόληψιν καὶ τὸν θαυμασμόν των πρὸς τὰς γυναῖκας τῆς Ἀμερικῆς, ὧν αἱ πρόοδοι καταπλήσσουν καὶ τοὺς ψυχροτέρους καὶ ἀπαθεστέρους τῶν κοινωνιολόγων καὶ ψυχολόγων τοῦ αἰῶνος.

Μετὰ τὴν ὡραίαν προσλαλιὰν τοῦ κ. Boney, τὸν λόγον ἔλαβεν ἡ πρόεδρος τῆς γυναικείας ἐκθέσεως κ. Πόττερ-Πάλμερ, ἥτις δι' ὡραίων καὶ καταλληλοτάτων λόγων ἐκήρυξε τὴν ἐπίσημον ἔναρξιν τοῦ Γυναικείου Συνεδρίου.

Ἡ κ. Πάλμερ Πότερ εἶναι ἡ σύζυγος τοῦ Προέδρου τῆς διεθνοῦς παγκοσμίου τοῦ Σικάγου Ἐκθέσεως, ἀνδρὸς πολλάκις ἑκατομμυριούχου καὶ γερουσιαστοῦ τοῦ κράτους. Εἶναι γυνὴ πεντηκοντοῦτις ἴσως, μὲ ὡραίαν φαιόλευκον κόμην, μὲ φυσιογνωμίαν καλλιτεχνικήν, μὲ ἀμφίεσιν πλουσιωτάτην. Μόνον οἱ πολύτιμοι καὶ μυθώδους ἀξίας μαργαρῖται, ἐξ ὧν ἀπετελεῖτο ὁ πίλός της, ἤρκουν ἵνα ἐξαγοράσουν ὅλους τοὺς πολυτίμους λίθους τῶν ἰδικῶν μας κυριῶν.

Τὴν κ. Πάλμερ διεδέχθη ἐπὶ τοῦ βήματος ἡ ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐκθέσεως κ. Ἔλλεν Ἀνροτέν, ἥτις ἀπηύθυνε λέξεις τινὰς εὐχαριστηρίους πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς διοργανώσεως τῶν Συνεδρίων ἐπιτροπήν, καὶ ἐξῆρε τὴν σημασίαν τοῦ γυναικείου Συνεδρίου. Ταύτην διεδέχθη ἡ ἡρωὶς τῆς ἡμέρας κ. May Wrigt Sewal ἡ πρόεδρος τοῦ γυναικείου Συνεδρίου, ἥτις ἀναμιμνήσκει ἀκριβῶς καὶ πιστῶς τὴν Ἀσπασίαν τῆς ἀρχαιότητος.

Δὲν εἶναι ὡς ἐκείνη ὡραία, οὔτε νέα, ἀλλ' εἶναι φυσιογνωμία χαρακτηριστικωτάτη, τύπος γυναικὸς μὲ νοῦν Σωκράτους, μὲ ῥητορικὴν δεινότητα Περικλέους, μὲ ποιητικὴν Σαπφείαν ἔξαρσιν. Οἱ μικροὶ ἀλλὰ ζωηρότατοι καὶ αἰωνίως γελαστοὶ ὀφθαλμοί της καὶ ὁ πώγων της χαρακτηρίζουν ἐκ πρώτης ὄψεως τὴν γυναῖκα, ἡ ὁποία ἀπεκαλύφθη σήμερον πρὸ ἀκροατηρίου ἐκ δέκα καὶ πέντε χιλιάδων ψυχῶν. Ὡμίλησεν ἐπὶ δύο ὁλοκλήρους ὥρας, φυσικώτατα, ἀφελέστατα, χωρὶς σημειώσεις, χωρὶς νὰ φανῇ κουρασθεῖσα, χωρὶς νὰ στρέψῃ κἂν πρὸς τὸ πλῆρες ὕδατος ποτήριον, τὸ ὁποῖον ἐπανειλημμένως μετεχειρίσθη ὁ γενικὸς πρόεδρος τῶν συνεδρίων, καθ' ἣν ὥραν ἠγόρευε.

Τί εἶπε, δὲν δύναται νὰ λεχθῇ εἰς ὀλίγας λέξεις, ἀλλὰ βραδύτερον θὰ ἀποστείλω ὁλοκλήρου τοῦ λόγου της μετάφρασιν. Εἶναι ἓν ἀληθὲς ἀριστούργημα ῥητορικῆς, μία τελεία φιλοσοφικὴ καὶ ψυχολογικὴ μελέτη περὶ ἐξελίξεως τῆς προόδου τῆς γυναικὸς καὶ περὶ τῶν ἀγώνων, οἵτινες κατεβλήθησαν πρὸς ἐπίτευξιν τῆς προόδου ταύτης. Ἦτο ὡραῖον πρᾶγμα νὰ τὴν ἀκούῃ τις. Εἶχε στιγμὰς ἀληθοῦς ποιητικῆς ἐξάρσεως, ἐφαίνετο ὡς ἐμπνευσμένη θεότης, ὡς γόησσα σειρήν, κρατοῦσα ἐν καταπληκτικῇ ἐκστάσει, ἐν θρησκευτικῇ σιγῇ, ἐν ἀπροκαλύπτῳ θαυμασμῷ ἀκροατήριον, ἀποτελούμενον ἐκ δέκα πέντε χιλιάδων ψυχῶν.

Περαίνουσα τὸν λόγον της ἀνέφερε τὰ ὀνόματα τῶν ξένων ἀντιπροσώπων, ἃς ηὐχαρίστησε διότι μετέσχον τοῦ Συνεδρίου. Μετὰ τὴν Γαλλίαν ὡμίλησε περὶ ἐμοῦ ὡς ἑξῆς: «*Ἀλλ' ὅ,τι μὲ συγκινεῖ ἰδιαίτατα καὶ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην, ὅ,τι μὲ κάμνει νὰ ὑπερηφανεύωμαι, ὅ,τι πληροῖ τὴν ψυχήν μου χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ, εἶναι ἡ ἐπὶ τῆς ἐξέδρας ταύτης παρουσία μιᾶς προσφιλοῦς τῆς κλασικῆς Ἑλλάδος κόρης, μιᾶς ἀπογόνου τῆς Ἀσπασίας καὶ τῆς Σαπφοῦς, ἐνὸς μεγαλοφυοῦς τέκνου τῆς χώρας ἐκείνης, εἰς ἣν σύμπασα ἡ ἀνθρωπότης ὀφείλει τὰ φῶτα τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ*».

Καὶ ἐξηκολούθησεν οὕτω πλέκουσά μοι ἐγκώμια ἐπὶ ἐγκωμίων καὶ χειροκροτουμένη ὑπὸ τοῦ ἐνθουσιασθέντος ἐκ τῶν ὡραίων καὶ κολακευτικωτάτων λόγων της ἀκροατηρίου.

Μετὰ τὴν ὡραίαν ταύτην προσλαλιάν, ἡ συνεδρίασις διελύθη. Τὴν τρίτην μεταμεσημβρινὴν ὥραν ἐγένετο ἐπίσημος ὑποδοχὴ τῶν ξένων μελῶν παρὰ τῶν προέδρων τῶν διαφόρων τμημάτων ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ Οὐασιγκτῶνος. Κατὰ τὴν ὑποδοχὴν ταύτην ἐγνωρίσθην μετὰ τῶν ἐξοχωτέρων τοῦ κόσμου γυναικῶν, αἵτινες μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος μοὶ ἐζήτουν πληροφορίας περὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν Ἑλληνίδων καὶ ἐξέφραζον τὸν θαυμασμόν των διὰ τὰς προόδους μας.

Τὴν 7ην καὶ ἡμίσειαν ὥραν ἐγένετο ἡ ἐπίσημος παρουσίασις τῶν ξένων μελῶν καὶ αἱ προσφωνήσεις αὐτῶν πρὸς τὰς γυναῖκας τῆς Ἀμερικῆς.

Μεταξὺ τῶν πρώτων προσεφώνησα ἀγγλιστὶ τὰς Ἀμερικανίδας διὰ τῶν ἑξῆς, παρουσιασθεῖσα πρὸς τὸ κοινὸν παρὰ τῆς Ἀντιπροέδρου τῆς γυναικείας ἐκθέσεως κ. Ἀνροτέν, ἥτις ἐποιήσατο θερμοτάτην ὑπὲρ ἐμοῦ σύστασιν.

«*Κυρίαι, κύριοι,*

«Ἔρχομαι ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ μακρυνήν, ἀλλ' ὄχι ἄγνωστον χώραν. Διέσχισα Ὠκεανὸν καὶ θάλασσαν, ἵνα εὑρεθῶ μεθ' ὑμῶν καὶ συνεορτάσω μαζύ σας τὴν μεγάλην ταύτην γυναικείαν ἑορτήν, εἰς χώραν, ἧς αἱ γυναῖκες ἐξακολουθοῦσι τὸ ἔργον τῶν γυναικῶν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος. Ἡ Ἀμερική, κυρίαι μου, ἡ μεγάλη σας πατρὶς δύναται νὰ θεωρηθῇ ἕνεκα τῆς γιγαντιαίας προόδου της ἐν τῇ πορείᾳ τοῦ πολιτισμοῦ ὡς ἡ νεωτέρα ἀδελφὴ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος. Καὶ σεῖς, αἱ φέρουσαι ἀνὰ χεῖρας τὰς δᾷδας τῆς προόδου, εἶσθε αἱ νεώτεραι τῶν ἑλληνίδων τῆς ἀρχαιότητος ἀδελφαί. Μήπως δὲν πράττετε σήμερον ὅ,τι ἐκεῖναι ἔπραξαν πρὸ εἴκοσιν ἀκριβῶς αἰώνων! Καὶ δὲν εἶσθε σεῖς, ὦ ἡρωϊκαὶ τῆς προόδου ἀθλήτριαι, αἱ ὑψώσασαι πρῶται τὴν σημαίαν τῆς πνευματικῆς χειραφετήσεως τῆς γυναικός; Δὲν εἶσθε σεῖς αἱ κατορθώσασαι διὰ τῆς ὑπεροχῆς σας καὶ διὰ τῆς καταπληκτικῆς ἐπιδόσεώς σας εἰς τὰς ἐπιστήμας καὶ τέχνας, νὰ ἀποδείξητε πραγματοποιήσιμον τὴν περὶ ἰσότητος τῶν δύο φύλων μεγάλην ἰδέαν τοῦ Χριστοῦ;

«Καὶ δὲν ἀπέδειξε τὸ μέγα ἔθνος σας, δὲν ἀπέδειξαν οἱ μεγάλοι ἄνδρες σας, δὲν ἀπέδειξαν αἱ γιγάντιαι τῆς χώρας σας πρόοδοι, δὲν ἀπέδειξαν τὰ ἐξ ἑκατομμυρίων δολλαρίων περισσεύματα τῶν προϋπολογισμῶν σας, ὅτι ἀνεπτυγμένη γυνὴ εἶνε ὁ μέγιστος καὶ πλουσιώτατος τῶν λαῶν παράγων; Δὲν ἀπεδείξατε σεῖς, ὅτι γυνὴ ἀνωτέρας καὶ ὑγιοῦς συστηματικῆς μορφώσεως, ὄχι μόνον ἄνδρας ἐντίμους καὶ ἐξόχους πατριώτας μορφόνει, ἀλλὰ καὶ ἔθνη μεγάλα καὶ ὑπερήφανα καὶ χώρας κραταιὰς ἀναδεικνύει;

«Ὡς οἱ πρῶτοι χριστιανοὶ εἶχον διαρκῶς ἐστραμμένον τὸν νοῦν καὶ τὰ βλέμματα πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ, ὡς τὸ σημεῖον τῆς ἀφετηρίας, ἀφ' οὗ εἰς ρύακας φωτὸς ἐξεχύθη ὁ ἀναμορφώσας τὴν ἀνθρωπότητα χριστιανισμός, οὕτω σύμπας ὁ πεπολιτισμένος κόσμος ἀτενίζει σήμερον πρὸς τὴν Ἀμερικὴν ὡς τὸ σημεῖον, ἐξ οὗ ἀπορρέει ὁ ἀληθὴς πολιτισμὸς καὶ ἡ μεγάλη τῶν λαῶν εὐεργέτις πρόοδος.

«Ἡμεῖς εἰς τὴν σήμερον μικρὰν Ἑλλάδα μας, μὲ τὸν ὡραῖον οὐρανόν μας καὶ τὴν γελαστὴν φύσιν μας, ἡμεῖς οἱ μικροὶ ἀπόγονοι μεγάλων προγόνων, παρακολουθοῦμεν τὰς καταπληκτικὰς προόδους σας μετ' ἐνθουσιώδους θαυμασμοῦ.

«Λογίζομαι δ' εὐτυχής, διότι ἡ ἀγαπητὴ πρόεδρός μας κ. Wrigt Sewal μὲ ἐτίμησε διὰ τῆς προσκλήσεώς της καὶ μοὶ παρέσχε τὴν πολύτιμον εὐκαιρίαν νὰ εὑρεθῶ εἰς τὴν πρωτοφανῆ εἰς τὰ ἱστορικὰ τοῦ κόσμου ὅλου χρονικὰ ἑορτὴν ταύτην τῆς γυναικείας μεγαλοφυΐας, νὰ ἀντλήσω γνώσεις καὶ διδάγματα διὰ τὰς γυναῖκας τῆς πατρίδος μου, ἃς ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἀντιπροσωπεύω, καί, διερμηνεύουσα τὰ καταπλημμυροῦντα τὴν ψυχήν μου κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην αἰσθήματα καταπλήξεως, ἐνθουσιασμοῦ, χαρᾶς καὶ ἀγάπης νὰ ἀναφωνήσω μεθ' ὑμῶν: *Ζήτω ἡ Ἀμερική! Ζήτωσαν αἱ Ἀμερικανίδες γυναῖκες!*»

Ἐπανειλημμένως διεκόπην ὑπὸ θερμῶν καὶ ἐνθουσιωδῶν χειροκροτημάτων, μετὰ τὸ τέλος δὲ τῆς συντόμου προσφωνήσεώς μου, ἐδέχθην τὰ θερμὰ συγχαρητήρια τῆς προέδρου κ. Πότερ-Πάλμερ, καὶ πάντων τῶν λοιπῶν τοῦ προεδρείου μελῶν.

Εἶμαι τόσον ἐξηντλημένη, ὥστε ἀδυνατῶ νὰ ἐξακολουθήσω.

Ἐπιφυλάσσομαι εἰς τὴν προσεχῆ ἀνταπόκρισίν μου νὰ γράψω λεπτομερέστερον καὶ ἐκτενέστερον.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΜΗΤΕΡΑ

Διὰ μιᾶς ἐπιστολῆς ἢ ἑνὸς ἄρθρου δὲν μορφοῦται ὁ χαρακτήρ τινος. Ζυμοῦται ἡ ψυχὴ βαθμηδόν, καὶ ἡ ἐργασία αὕτη ἄρχεται πρὸ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ λόγου.

Παραπονεῖσθε καὶ δὲν εἶσθε ἡ μόνη, διότι ὁ υἱός σας ἔχει τινὰ ἐλαττώματα. Ἀλλ' εἶναι βέβαιον ὅτι ἐκεῖνα, δι' ἃ παραπονεῖσθε, εἶναι τόσῳ μᾶλλον σπουδαιότερα καθ' ὅσον ἔζουσι συνεπείας καθ' ὅλον τὸν βίον αὐτοῦ. Ὑποχωρεῖτε, λέγετε, εἰς τὰς ἐλλείψεις, ὧν ὑμεῖς μόνη θὰ ὑποστῆτε τὰς συνεπείας καὶ ὄχι εἰς ἐκείνας, αἵτινες θὰ βλάψωσι τὸ τέκνον σας. Ἰδοὺ ἓν αἴσθημα τρυφερώτατον καὶ ὄντως μητρικόν. Δυστυχῶς ἡ εὐχὴ αὕτη εἶναι ματαία! Ὅταν παιδίον τι προξενῇ διὰ τῶν ἐλαττωμάτων του θλῖψιν τινὰ εἰς τοὺς γονεῖς του, αὐτὸ τὸ ἴδιον καταδικάζεται νὰ ὑποφέρῃ ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἐλλείψεων, ἐν ἑνὶ λόγῳ νὰ ἐκτίσῃ τὸ κακόν, ὅπερ ἐπροξένησε. Μοὶ λέγετε ὅτι ὁ υἱός σας εἶναι ὑπεοήφανος, ἀπαιτητικός, θέλει διασκεδάσεις καὶ ἐπιδείξεις πολυτελείας, ἃς ἡ θέσις σας δὲν ἐπιτρέπει νὰ εὐχαριστήσητε. Καὶ μοὶ ζητεῖτε τὰς συμβουλάς μου, τὴν βοήθειάν μου. Εἶνε περιστάσεις, εἰς ἃς εἶναι τις ἠναγκασμένος ν' ἀποκριθῇ: Εἶναι πολὺ ἀργά.

Ἡ Θεία Πρόνοια βεβαίως δὲν θὰ ἐπιφορτισθῇ τὰ τῆς ἀγωγῆς, οὔτε θὰ λάβῃ τὴν θέσιν τοῦ παιδαγωγοῦ καὶ ἰδίᾳ τῆς μητρὸς ὡς πρώτης παιδαγωγοῦ τῶν τέκνων. Τὸ παιδίον θ' ἀξίζῃ ὅ,τι ἀξίζει ἡ πρώτη αὐτοῦ ἀγωγή. Ἐὰν δὲν προίδῃ τις τὰς συνεπείας τῆς καλουμένης ἠθικῆς ἐγκαταλείψεως, πρέπει ἀγογγύστως νὰ τὰς ὑπομένῃ. Συνίσταται δὲ ἡ ἠθικὴ αὕτη ἐγκατάλειψις, μεταξὺ ἄλλων καὶ εἰς τὴν ἀδιαφορίαν, μεθ' ἧς μεταχειρίζονται τὰ κυριώτερα τῶν ἐλαττωμάτων καὶ ἰδίᾳ τὸ ψεῦδος.

Οἱ πλεῖστοι τῶν γονέων τὸ ἀνέχονται, διϊσχυριζόμενοι ὅτι ὅλα τὰ παιδιὰ ψεύδονται, ὅπερ δὲν εἶνε ἀκριβές· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ἀδιαφορία εἶναι συνώνυμος τῇ ἀνοχῇ, ἐνῷ αὕτη ἄγει εὐθὺ πρὸς τὴν ἐνθάρρυνσιν. Τὰ παιδία ψεύδονται ὅταν τοῖς δίδῃ τις τὸ παράδειγμα, ἢ δικαιολογεῖ τὸ ψεῦδος αὐτῶν. Δὲν ψεύδονται, ὅταν τοῖς ὑποδείξῃ τις τὸ μῖσος πρὸς τὸ ψεῦδος, ὄχι ἅπαξ ἀλλὰ πάντοτε καὶ ἐν πάσῃ περιστάσει. Δὲν πρέπει τις νὰ πολεμήσῃ τὴν συνήθειαν ταύτην ὅταν γίνῃ πλέον συστηματική, ἀλλ' εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτῆς ἐμφανίσεως.

Ἐὰν ἡ ἀργία εἶναι ἡ μήτηρ πασῶν τῶν κακιῶν, τὸ ψεῦδος

βεβαίως εἶνε ὁπατήρ. Εἶναι συγχρόνως ἡ προδότις πηγὴ καὶ τὸ ἀποτέλεσμα. Δύναταί τις νὰ περιμένῃ ὅλας τὰς ἀχρειότητας, ὅλας τὰς χαμερπείας ἐκ μέρους ἐκείνου ἢ ἐκείνης, ἥτις ἐξομοιοῖ τὸ ψεῦδος μὲ εἶδος ἱκανότητος καὶ ποιεῖται χρῆσιν αὐτοῦ καθ' ἑκάστην ὡς παιγνιδίου. Ὡς βλέπετε συμφέρει νὰ προφυλαχθῇ ἐκ τούτου τὸ παιδίον. Διὰ τοῦτο, εἶναι ἐγκατάλειψεις, ἠθικῶς ἐννοουμένη, ὅταν δὲν φροντίζωσι νὰ τὸ ἀποτρέψωσιν ἀπὸ τοῦ ψεύδους.

Πρὸς τί νὰ καταφεύγετε εἰς τὰ φῶτα τῶν ἄλλων καὶ νὰ ζητῆτε συμβουλὰς παιδαγωγικάς ;

Ἡ ἀνατροφὴ περιέχεται εἴς τινας ἐκ τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ. Δὲν μένει ἄλλο ἢ νὰ προλαμβάνῃ τις τὰς συνεπείας, καὶ γνωστόν ἐστιν, ὅτι τὸ ψεῦδος εἶναι μία ἐκ τῶν κυριωτέρων ἁμαρτιῶν. Ἠξεύρω καλῶς ὅτι διδάσκουσι τὰ παιδία τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ πολὺ φοβοῦμαι, ὅτι διατρίβουσι περὶ τὸ γράμμα μόνον, δίχως νὰ ἀποκαλύπτωσι αὐτοῖς τὴν οὐσίαν τῆς ἐντολῆς. «Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου....» Οἴμοι ! πόσοι μεταξὺ τῶν πατέρων καὶ τῶν μητέρων σήμερον, φοβούμενοι μὴ λυπήσωσι τὰ τέκνα των, παραβλέπουσι τὴν ἐντολὴν ταύτην.

Ἐν ἑνὶ λόγῳ εἶναι ἀπαραίτητον νὰ διδαχθῇ τὸ παιδίον νὰ διακρίνῃ τὸ καλὸν ἐκ τοῦ κακοῦ, νὰ τῷ δοθῇ ἰδέα περὶ τῆς ἠθικῆς, νὰ ἔχῃ τὸ παράδειγμα ἀπολύτου τιμιότητος, πρέπει νὰ τῷ ἀποκαλυφθῶσι τὸ μεγαλεῖον τῆς ἀφοσιώσεως, ἅμα δὲ καὶ ἡ χαρά, ἣν ἀπολαμβάνει τις ἐκ τῆς γενναιότητός του. Τὰ καλὰ παραδείγματα εἶναι ἀνεπαρκῆ, ἐὰν συγχρόνως καταστρέφηται ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ παιδὸς πᾶσα πίστις καὶ πᾶν σέβας πρὸς τοὺς ἄλλους. Ὅσῳ συναισθάνεται τὴν ἰδίαν τιμιότητα, τόσῳ θὰ ὑπερηφανεύηται, ἐὰν ἐν τῇ καρδίᾳ φέρει τὸν σπόρον τῆς δυσπιστίας, τῆς ἀμφιβολίας, ἐὰν ἐδιδάχθη ὅτι ἡ ἀνθρωπότης δὲν συνίσταται ἢ ἐκ μοχθηρῶν καὶ ἀνοήτων. Ἐξετάζων δὲ ἑαυτὸν δὲν δύναται νὰ καταταχθῇ εἰς οὐδεμίαν ἐκ τῶν κατηγοριῶν τούτων, θεωρεῖ ἑαυτὸν ὡς ἐξαιρετικόν τι ὄν..... ἐξ οὗ ἡ ὑπερηφάνεια.

Τὸ πᾶν τέλος ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ αἰσθήματος τῆς ἐντυπώσεως ἐν τῇ ἀνατροφῇ. Ἀναμφιβόλως ὑπάρχουσι χαρακτῆρες, οὓς δὲν δύναταί τις ποσῶς νὰ διευθύνῃ. Ἀλλ' εἶναι σπάνιοι. Καὶ ἐκ τούτου δύναταί τις νὰ εἰκάσῃ, ὅτι πάντοτε, ὅ,τι σπείρῃ τις ἐκεῖνο καὶ θὰ θερίσῃ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν παίδων. Ἐὰν δὲν κοπιάσῃ τις νὰ ἐμβάλῃ εἰς τὴν ψυχὴν αὐτῶν καλὰ αἰσθήματα, προστρέχων συνάμα εἰς τὸν κανόνα καὶ εἰς τὸ παράδειγμα, δὲν δικαιοῦται κατόπιν νὰ γογγύζῃ διότι τὸ παιδίον εἶναι ἐγωϊστικόν, μάταιον, κινδυνωδῶς ἀπαιτητικόν. Ἐὰν δὲν φροντίσῃ τις νὰ τιμᾶται παιδιόθεν ὑπὸ τοῦ παιδός, δὲν πρέπει νὰ τὸν μέμφηται, διότι δὲν ὑποχωρεῖ ἐκ σεβασμοῦ. Ἐὰν δὲν ἔχῃ τὸ παράδειγμα τῆς εὐσπλαγχνίας, τῆς ἀφοσιώσεως, τῆς γενναιότητος, πῶς δὲν θὰ γίνῃ ἐγωϊστὴς καὶ ξηρός ;

Καὶ ἐὰν ἐνώπιον αὐτοῦ δίδεται ἐλεύθερον τὸ στάδιον εἰς τὴν μισανθρωπίαν, εἰς τὸν σκεπτικισμόν, εἰς τὴν εἰρωνείαν· ἐὰν ἐνώπιον αὐτοῦ πρᾶξίς τις κρίνεται ἀπίθανος, διότι εἶναι ἀφιλοκερδής, διατὶ νὰ ἐκπλήττεταί τις διότι ἡ ψυχὴ τοῦ παιδὸς δὲν ἀνεπτύχθη καὶ κατεστράφη διὰ παντὸς μὴ ἐπιδεχομένη πλέον οὐδεμίαν καλλιέργειαν ;

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ).

Βασιλικὴ Κ. Κυριακίδου.

ΑΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΣΙΚΑΓΟΝ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΔΟΣ ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΙΔΟΣ

Τῇ 20 Ἀπριλίου

Δὲν ὑπάρχει ὡραιότερον, εὐχαριστότερον, διδακτικώτερον πρᾶγμα ἀπὸ τὰ ταξείδια. Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει καὶ κοπιαστικώτερον, ἐνοχλητικώτερον, ἀνιαρώτερον πρᾶγμα ἀπὸ τὰ ταξείδια.

Παράδοξοι ἀντιφάσεις ! δὲν εἶναι ἀληθές;

Ἡ γυναικεία παλιμβουλία, περὶ ἧς τοσα μᾶς καταλαλοῦσιν οἱ ἄνδρες, δὲν ἐνέχεται ποσῶς εἰς τὰς ἀντιφατικὰς ταύτας σκέψεις.

Ὁ πρῶτος ὁρισμὸς ἀναφέρεται εἰς τὰ ταξείδια, τὰ ὁποῖα ἐπιχειρεῖ τις χωρὶς βίαν, χωρὶς σπουδήν, χωρὶς ὡρισμένον χρόνον καὶ ὅριον, χωρὶς σκέψεις καὶ μερίμνας, δι' ὅ,τι ἀφίνει ὄπισθέν του, δι' ὅ,τι ἄγνωστον τὸν ἀναμένει. Ὁ δεύτερος ἀναφέρεται εἰς ταξείδια ὡς τὸ ἰδικόν μου ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον.

Ἀπεφασίσθη δύο μόνον ἡμέρας πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς μου. Ὤφειλε νὰ ἐκτελεσθῇ ἐντὸς δέκα πέντε τὸ πολὺ ἡμερῶν, ἵνα ἐπιτύχω τοῦ σκοποῦ, δι' ὃν τὸ ἀπεφάσισα. Ἐπιστολαί, ὕλη διὰ τὴν Ἐφημερίδα, κανονισμὸς τῶν κατὰ τὴν ἀπουσίαν μου ἐργασιῶν, τυπογράφοι, ράπτριαι, ὅλα αὐτὰ ἀνακυκῶνται ἔτι εἰς τὴν κεφαλήν μου, τόσον μὲ ἀπησχόλησαν κατὰ τὰς δύο πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς μου ἡμέρας. Τέλος τὸ Σάββατον ἔφθασε, αἱ ταξειδιωτικαὶ ἀποσκευαί μου, αἱ συνοδεύουσαί με φίλαι καὶ φίλοι καὶ συγγενεῖς εὑρισκόμεθα εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμόν. Ἡ ἰδέα ὅτι θὰ ἀφήσω τὴν Εὐρώπην μὲ ἀπασχολεῖ πρῶτον ἤδη κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην. Ὅλοι καὶ ὅλα τὰ περὶ ἐμὲ μοὶ φαίνεται ὅτι ἔχουν ἰδιαιτέραν χάριν, ἰδιαίτερον γόητρον. Ὁ ἀγαπητός μοι φίλος καὶ συνάδελφος Ἀμερικανὸς κ. Μπάρρος εἶναι ὁ μόνος ὅστις ἐδῶ ἀντιπροσωπεύει τὸν τόπον, τὴν μεγάλην τῶν θαυμάτων χώραν εἰς τὴν ὁποίαν μεταβαίνω. Ἀλλ' ἡ εὐγενὴς φυσιογνωμία του, τὸ εἰλικρινὲς ὑπὲρ ἐμοῦ ἐνδιαφέρον του, ἡ χαρὰ καὶ ὁ ἐνθουσιασμός του, διότι ἀπεφάσισα τὸ ταξείδιον αὐτό, μοὶ ἐμπνέουν θάρρος, διασκεδάζουν τὰ νέφη τῆς μελαγχολίας, ἅτινα ἡ πρὸς τὴν πατρίδα ἔμφυτος στοργὴ μᾶς κάμνει νὰ βλέπωμεν ἐπὶ τοῦ ὁρίζοντος τοῦ βίου καθ' ἣν στιγμὴν τὴν ἀφίνομεν, τὴν ἀποχαιρετῶμεν.

Ἡ μηχανὴ συρίζει, καὶ ὁ συριγμός της εἰς τοιαύτας στιγμὰς κάμνει νὰ πάλλῃ ὁρμητικώτερον ἡ καρδία. Ἐν τελευταῖον ὑγίαινε, ἓν βλέμμα τὸ ὁποῖον διερμηνεύει εὐγλωττότερον παντὸς λόγου τὰς σκέψεις καὶ τὰ αἰσθήματα, ἅτινα καταπλημμυροῦσι τὴν ψυχήν, καὶ ἡ ἁμαξοστοιχία ἐκκινεῖ γοργή, σπεύδουσα, ἀσθμαίνουσα, καὶ διασχίζει τὸ ἄπειρον καὶ μᾶς ἀπομακρύνει ὁλονέν, παντὸς ὅ,τι ἀγαπῶμεν, ὅ,τι μᾶς συνδέει ἐν τῇ ζωῇ, ὅ,τι καθιστᾷ τοὺς πρὸς τὴν πατρίδα δεσμοὺς ἀρρηκτοτέρους καὶ προσφιλεστέρους.

Θαυμάσιον ἐν τούτοις καὶ εὐεργετικὸν πρᾶγμα ὁ ἀτμός. Ἡ φύσις δὲν μᾶς ἔδωκε πτέρυγας καὶ ὅμως δι' αὐτοῦ διασχίζομεν τὰς ἀποστάσεις μὲ ταχύτητα πτηνοῦ, διαπλέομεν τοὺς ὠκεανοὺς καὶ τὰς θαλάσσας μὲ γοργότητα καὶ ἀσφάλειαν ἰχθύος.

Τὰ θαυμάσια τοπία τῆς ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πάτρας ὁδοῦ ἐξελίσσονται εἰς γραφικὰς ἀλληλοδιαδόχους εἰκόνας πρὸ τῆς διαβάσεώς μας καὶ ὁ πάντοτε ἄπληστος εἰς νέας ἐντυπώσεις

ὀφθαλμὸς ἀνεπαισθήτως ὡς βαθμηδὸν ἀπασχολῶν καὶ τὸ πνεῦμα παρασύρει πᾶσαν ἄλλην σκέψιν καὶ διασκεδάζει πᾶσαν μελαγχολικὴν διάθεσιν.

Ἡ ἄνοιξις εἶνε βεβαίως ἡ καταλληλοτέρα ἐποχὴ διὰ ταξείδια. Ἡ φύσις ὅλη πρασινοστολισμένη, ἀνθηρά, γελαστή, μυροεσσα θέτει εἰς τὴν διάθεσίν μας τὰς ἀπείρους ἀποχρώσεις τῆς θαυμασίας χρωματοπινακίδος της, ὁμιλεῖ πρὸς τὰς αἰσθήσεις, πρὸς τὴν καρδίαν, πρὸς τὴν ψυχήν μας μὲ τὴν ὡραιοτέραν καὶ ποιητικωτέραν τοῦ κόσμου γλῶσσαν. Μᾶς γοητεύει ἡ λάλος αὕτη γόησσα. Μᾶς κάμνει νὰ λησμονῶμεν τὴν ζωὴν μὲ τὰς ἀνιαρὰς μικρότητάς της, μὲ τὰς ἀηδεῖς ἀθλιότητάς της, μὲ τὸν ποταπὸν ἐγωϊσμόν της. Διὰ τοῦτο ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην τοῦ ἔτους ὥραν ἀγαπῶμεν τὴν φύσιν. Διὰ τοῦτο τὴν θαυμάζομεν, τὴν λατρεύομεν, τερπόμεθα εἰς τὴν θέαν της καὶ ὁ καιρὸς παρέρχεται χωρὶς νὰ τὸν αἰσθανθῶμεν ἐν ὅσῳ ἔχομεν ἐνώπιόν μας καὶ φυλλομετροῦμεν τὸ θαυμάσιον αὐτῆς βιβλίον. Ὁ ταξειδεύων ἄλλως τε σιδηροδρομικῶς στρέφει τόσον ταχέως τὰς σελίδας τοῦ βιβλίου αὐτοῦ, ἔχει ἐνώπιόν του τοιαύτην ἀναλλαγὴν καὶ ποικιλίαν ὕλης, ὥστε χάνει πᾶσαν περὶ χρόνου καὶ ἀποστάσεως ἰδέαν.

Οὕτω ἀνεπαίσθητος σχεδὸν παρῆλθεν ἡ ἡμέρα τοῦ Σαββάτου, καὶ καθ' ἣν στιγμὴν ὁ σκοτεινὸς τῆς νυκτὸς μανδύας ἤρχισε νὰ ἁπλοῦται ἀνὰ τὸ ἄπειρον, ἡ φέρουσά μας ἁμαξοστοιχία εἰσήρχετο εἰς τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν. Βροχὴ πυκνὴ καὶ διαρκὴς καὶ ἄνεμος ἀρκετὰ σφοδρὸς συνώδευσαν τὴν εἰς Πάτρας ὑποδοχήν μας. Ἐδῶ ἀκριβῶς ἀρχίζει τὸ ἀνιαρὸν καὶ βασανιστικὸν τοῦ ταξειδίου. Οἱ σταθμοὶ μὲ τὸ ἐν αὐτοῖς αἰωνίως κυμαινόμενον πλῆθος τῶν ἀχθοφόρων, τῶν ταξειδιωτῶν, τῶν μικροπωλητῶν, τῶν ἀγυιοπαίδων καὶ τῶν περιέργων: Θέλετε ξενοδοχεῖον ; θέλετε βάρκαν ; θέλετε ἅμαξαν : μεταβαίνετε εἰς Πύργον ; δώσατέ μοι τὰ πράγματά σας· ἰδοὺ φράσεις τὰς ὁποίας ἀκούει τις ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἐπαναλαμβανομενας ὄχι μόνον ἐδῶ, ἀλλ' εἰς ὅλους τοὺς σταθμοὺς τοῦ κόσμου.

Τέλος πάντων, ἰδοὺ ἡμεῖς ἐπὶ τῆς λέμβου, μὲ σκότος πυκνόν, μὲ βροχὴν ἔτι πυκνοτέραν, μὲ ἄνεμον καὶ θαλασσοταραχὴν πολὺ ἐνοχλητικήν. Οἱ λεμβοῦχοι μὲ τὴν ἐπτανησιακὴν προφοράν των φωνάζουν, βλασφημοῦν, ἀλληλοϋβρίζονται, καθ' ὃν χρόνον ἡ θάλασσα ἐκσπᾷ εἰς ἀφροὺς τὸ ἐπὶ τῶν λέμβων ὁρμητικῶς προσκρουόμενον κῦμα.

Τὸ Mediterraneo, ἀτμόπλοιον τῆς Ἰταλικῆς ἑταιρίας, μὲ τοὺς μικροὺς λαμπυρίζοντας φανούς του καὶ τὸν μαῦρον ὀγκώδη σκελετόν του εἶνε ἤδη τὸ σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην εἶνε ἐστραμμέναι ὅλαι αἱ ἐλπίδες μας. Ἀνερχόμεθα ἐπ' αὐτοῦ, ἄλλ' ἄλλη ἀπογοήτευσις μᾶς ἀναμένει. Ὑπάρχει τόσον πλῆθος ἐπιβατῶν, ὥστε θὰ στενοχωρηθῶμεν πολύ, διότι τὸ περιεχόμενον τῆς πρώτης θέσεως εἶνε μεγαλήτερον τοῦ περιέχοντος. Ὁλόκληραι συνοδεῖαι Ἄγγλων, Ἀμερικανῶν, Γερμανῶν, τύποι περίεργοι, διάφοροι, ἰδιόρρυθμοι. Μία Ἀγγλὶς μὲ κολοσσιαίων διαστάσεων ἀνδρικὴν ρεμπούπλικαν ἑλκύει ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν καὶ περιέργειαν. Ἑλληνίδες, Ἕλληνες ὀλίγιστοι. Ἡ δεσποινὶς Τραπάντζαλη μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ της, ἡ κ. Πιεράρ, ἡμεῖς, ἰδοὺ ὅλος ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμός.

Ἡ ἡμέρα διαδέχεται τὴν νύκτα καὶ περὶ τὴν μεσημβρίαν ἀκριβῶς τὸ ἀτμόπλοιόν μας προσεγγίζει εἰς Κέρκυραν. Τὸ ὡραῖον καὶ γραφικώτατον τῆς νήσου φρούριον προβάλλει τὸ μεγαλοπρεπὲς παράστημά του, ἀκοίμητος ἐκεῖ καὶ ἄγρυπνος φύλαξ τῆς νήσου καὶ σήμερον ἔτι ὅτε οὐδεὶς ἔχει ἀνάγκην τῆς φυλακῆς του καὶ μόνον ἀπομαχικὰ δικαιώματα δύναται νὰ διεκδικήσῃ ὁ ἄλλοτε κυρίαρχος οὗτος βράχος.

Οἱ Κερκυραῖοι λεμβοῦχοι ἔκαμαν ἤδη τὴν ἔφοδόν των, ἀνταλλάσσοντες καὶ ἐδῶ τὰς φιλόφρονας προσφωνήσεις τῶν ἐν Πάτραις συναδέλφων των. Ἡ μόνη διαφορὰ εἶνε ὅτι ἐκεῖνοι ἀλληλοϋβρίζονται Ἑλληνιστὶ καὶ οὗτοι Ἰταλιστί.

Τίς διέρχεται ἀπὸ τὴν Κέρκυραν καὶ δὲν ἐξέρχεται νὰ ἀναπνεύσῃ τὸν μυροβόλον ἀέρα της, νὰ θαυμάσῃ τὸ μαγικὸν Μπουσκέτο της, νὰ κάμῃ τὸ προσκύνημά του πρὸς τὴν βασιλίδα φύσιν ἀνὰ τὴν μαγικὴν τοποθεσίαν τοῦ Κανονιοῦ ;

Ἡ λέμβος μας διεσταυρώθη μὲ τὴν τῆς ἀγαπητῆς μας συνεργάτιδος κ. Φλωρεντίας Φουντουκλῆ, ἥτις ἤρχετο εἰς συνάντησίν μας, φέρουσα ἀνθοδέσμην ἐξ ὡραιοτάτων καὶ θαλερῶν τῆς Κερκύρας ἀνθέων.

Τὰς ἐκ Κερκύρας καὶ ἐκεῖθεν ἐντυπώσεις μου προσεχῶς.

ΑΧ! ΕΧΕ ΓΕΙΑ

Ἄχ ! ἔχε γειά, Μάνα μὴν κλαῖς, θὰ φύγω θὰ σ' ἀφήσω
Ἦταν γραφτὸ ἀπὸ ἐμὲ νὰ ζήσῃς χωρισμένη.
Θὰ πάω μακρυὰ στὴν ξενητειὰ τὰ πέλαγα θὰ σχίσω,
Καὶ θὰ σ' ἀφήσω ὁ πτωχὸς μονάχη, πικραμένη ! ! ! !

Ἄχ ! ἔχε γειά, καὶ δῶσε μου τὰ μητρικὰ φιλιά σου,
Καὶ ἔχε πίστη στὸν Θεό, καὶ ἔχε τὴν ἐλπίδα,
Πῶς θὰ μὲ σφίξῃς μὲ χαρὰ πάλι στὴν ἀγκαλιά σου,
Σὰν θὰ γυρίσω μὲ καιρὸ εἰς τὴν γλυκειὰ Πατρίδα.

Ἄχ ! μοῦ βουβαίνετ' ἡ φωνὴ, μονάκριβο παιδί μου,
Πῶς νὰ σοῦ εἰπῶ ὥρα καλή ; πῶς χωριστὰ νὰ ζήσω ;
Πῶς νὰ σοῦ εἰπῶ, ἀγάπη μου, πήγαινε στὴν εὐχή μου,
Ἐνῷ μακρὰν ἀπὸ ἐσὲ ἴσως τὰ 'μματια κλείσω ! ! !

Μὰ ἀφοῦ πάλι εἶν' γραφτὸ μὲ στήθη πονεμένα,
Νὰ χωρισθῇ ἀπὸ ἐσὲ ἡ ἔρημη ψυχή μου,
Ἂς σὲ φυλάῃ ὁ Θεὸς εἰς τ' ἄχαρα τὰ ξένα
Ἄχ ! ἔχε γειά, παιδάκι μου, πήγαινε στὴν εὐχή μου.

Ἀπρίλιος 1893

Παναγιωτούλα Λιούρδη

Η ΜΕΤΡΙΟΛΟΓΙΑ

ΩΣ ΥΨΙΣΤΗ ΑΡΕΤΗ

Γίνου πρὸς τοὺς πλησιάζοντας ὁμιλητικός, μὴ δύσερις ὤν, μηδὲ δυσάρεστος, μηδὲ τραχέως ἀπαντῶν. (Ἰσοκράτης)

Μόνος ὁ Θεὸς ὑπάρχει αὐτάρκης, οἱ δὲ ἄνθρωποι ἔχομεν ἀνάγκην ἀλλήλων. Οὐδὲ δυνάμεθα νὰ εὐημερήσωμεν μένοντες ἀκοινώνητοι, πρὸς ὃ καὶ τὴν γλῶσσαν ἐλάβομεν παρὰ τῆς φύσεως ὡς μέσον τῆς ἀλληλεγγύης.

Ἡ σύγκρουσις τῶν ἰδεῶν ἐξάπτει τὸν λανθάνοντα σπινθῆρα τῆς ἀληθείας, αἱ ἰδέαι ἡμῶν καθαρίζονται διερχόμεναι ἐκ τῶν χειλέων, ὡς ἐκ τοῦ μετάλλου ἀποχωρίζεται ὁ καθαρὸς χρυσός.

Ἡ συνομιλία γίνεται εἶδος συναλλαγῆς· ὅστις θέλει νὰ

λαμβάνῃ παρὰ τῶν ἄλλων ὅ,τι ἔχουσιν, ὀφείλει καὶ αὐτὸς νὰ προσφέρῃ τὰ αὐτά. Οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶνε ἡ κοινωνικὴ κατάστασις, ἡ κοινωνία ὡς διδάσκαλος παρέχει ἡμῖν πάντοτε ἀφορμὰς διαφόρων σκέψεων καὶ εὑρύνει τὸ στάδιον τῶν ἰδεῶν ἡμῶν, μᾶς καθιστᾷ δὲ καὶ ἐκ τῶν παραδειγμάτων μᾶλλον φρονίμους καὶ πεπειραμένους.

Ἀνάγκη λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος νὰ ᾖ ὁμιλητικός, ἵνα οὕτω γίγνεται τοῖς πᾶσιν εὐχάριστος, γλυκύς, καὶ ἵνα κερδαίνῃ καθόλου τὸ ἐπαγωγὸν ἐκεῖνο, ὅπερ διαχέει αἴγλην καὶ λαμπρότητα εἴς τε τὴν μορφὴν καὶ τὴν συμπεριφορὰν ἑκάστου· ἡ ὁμιλητικότης, ἤτοι ἡ ἐν συνέσει καὶ σοφίᾳ μετριολογία, χαρακτηρίζει ἐξαιρετικῶς τὸν ἄνθρωπον, ὡς τὸ πῦρ τὸν σίδηρον καὶ ἡ ἐπεξέργασις τὸν χρυσόν.

Ἡ ὁμιλητικότης καθίσταται εὐπροσηγορία, ἡ δὲ εὐπροσηγορία ἐπὶ τοσοῦτον μαγεύει τοὺς ἀνθρώπους, ὥστε προτιμᾶται πάντων, καὶ τῆς φιλίας, καθ' ὅσον ἄνευ φίλων ζῶμεν, οὐχὶ δὲ καὶ ἄνευ τερπνῆς καὶ ὠφελίμου συναναστροφῆς, διότι ἄλλως τε προτιμότερον νὰ διαιτώμεθα ἐν τοῖς ὄρεσιν ἢ μεταξὺ ἀνθρώπων ἐν τῇ κοινωνίᾳ μὴ ἀπολαύοντες τῶν καλῶν αὐτῆς. Ἡ κοινωνία εἶνε ἡ μόνη πηγὴ ἡ ἐξάγουσα τὴν τροφὴν τοῦ πνεύματος, διότι τότε τί διαφέρει ὁ ἄνθρωπος τῶν κτηνῶν, ὅταν τὸ μὲν σῶμα αὐτοῦ παχύνεται καὶ καλλύνεται ὑπὸ τῆς περιποιήσεως, τὸ δὲ πνεῦμα λιμώττει παντὸς ἠθικοῦ;

Πρέπει ὅμως ν' ἀποφεύγωμεν τὴν αὐθάδειαν τοῦ ὕφους καὶ τῆς ἐκφράσεως, ἵνα μὴ οὕτω προσκρούωμεν τοῖς ἄλλοις καὶ θίγωμεν τὴν φιλοτιμίαν αὐτῶν.

Ἄριστον παράδειγμα περὶ σεβασμοῦ τῆς φιλοτιμίας τῶν ἄλλων ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Ἀριστοτέλης, ὅστις ἐν τῇ ἐκλογῇ αὐτοῦ περὶ διαδόχου τῆς σχολῆς ζητήσας. δύο φιάλας πλήρεις οἴνου, τοῦ μὲν Λεσβίου τοῦ δὲ Ροδίου, ἔπιεν εἰπὼν ὅτι εὕρισκε τὸν Λέσβιον εὐχυμότερον, καὶ οὕτω ἔδειξεν εὐσχήμως ὅτι προτιμᾷ τὸν ἐκ Λέσβου Θεόφραστον τοῦ ἐκ Ρόδου Μενεδήμου.

Καὶ ὁ Ἰσοκράτης περὶ εὐπροσηγορίας καὶ μετριολογίας ὁμιλῶν λέγει· «Ἡδέως μὲν ἔχε πρὸς ἅπαντας, χρῶ δὲ τοῖς βελτίστοις· οὕτω γὰρ τοῖς μὲν οὐκ ἀπεχθὴς ἔσῃ, τοῖς δὲ φίλος γεννήσῃ». Καὶ βεβαίως τὸ πρώτιστον μέλημα ἑκάστου ἀνθρώπου, καὶ ἰδίᾳ τῆς γυναικός, εἶνε νὰ μορφώσῃ σύστημα εὐσχήμονος λεκτικοῦ, ἵνα ἐξ αὐτοῦ κερδαίνῃ τὴν ἐκτίμησιν καὶ φιλίαν τῶν ἐναρέτων καὶ σοφῶν ἀνθρώπων, ἀποφεύγῃ δὲ τὴν δυσφημίαν καὶ βωμολοχίαν τῶν κακῶν, διότι φοβοῦ τὰς διαβολὰς κἂν ψευδεῖς ὦσιν.

Ἀλλὰ προσοχὴ μὴ ἐκ τῆς ἀρετῆς τῆς μετριολογίας καὶ ὁμιλιτικότητος καταντήσωμεν εἰς τὴν κακίαν τῆς φλυαρίας· λαλήσας ὅσα δεῖ, σιώπησον ὅπως καὶ ἄλλοι ὁμιλήσωσιν. Μηδέποτε πρέπει νὰ λαμβάνωμεν ὕφος ἀποφθεγματικὸν ἐπιβάλλουσαι τοῖς ἄλλοις τὴν γνώμην ἡμῶν· ὅστις σπανίως ποιεῖ κατάχρησιν τῆς ὑπεροχῆς αὐτοῦ διατηρεῖ αὐτήν.

Ὁ διάσημος Γάλλος κοινωνιολόγος Πελισσιὲ ὁμιλῶν περὶ γυναικὸς μετριολόγου καὶ σοφῆς λέγει, ὅτι οἱ μὲν λόγοι αὐτῆς ὁμοιαζουσι τὰ ρόδα, ἡ δὲ γλυκύτης καὶ ἡ ἀραιότης τούτων, εὐωδίαν μαγευτικήν, τέρπουσαν καὶ κατακρατοῦσαν τὸ πνεῦμα.

Χρειάζεται ὅμως ἰδία τις τέχνη, ἵνα μὴ διὰ τῆς μετριολογίας καὶ τοῦ ἐσκεμμένου τῆς ἐκφράσεως ἡμῶν καταντήσωμεν εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς σιωπῆς, διότι φοβερώτερον ἐλάττωμα τούτου δὲν ὑπάρχει, δι' ὅπερ καὶ εὐήθης χαρακτηρίζεσαι, καὶ ἀμαθὴς νομίζεσαι καὶ κρυψίνους καταδεικνύεσαι, ἡ δὲ κρυψίνοια οὐδὲν ἄλλο προϋποθέτει ἢ ἀπάτην καὶ κακίαν· ὅσον βαρύνει ἡ πλάστιγξ τῆς φλυαρίας ἐπὶ τὸ κακόν, ἐπὶ τοσοῦτον ἀκριβῶς βαρύνει καὶ ἡ πλάστιξ τῆς ἐντελοῦς σιωπῆς.

Δέον λοιπὸν πάντες καὶ ἰδίως ἡ γυνή, διότι δυστυχῶς καὶ τοῦτο τὸ ἐλάττωμα παρὰ γυναιξὶν ὑπερέχει, νὰ σπουδάζωμεν ὅπως μορφώσωμεν σύστημα εὐσχήμονος, γλυκυήχου, τερπνῆς καὶ ἀρεσκῆ ὁμιλίας, ἵνα οὕτω τοῖς πᾶσιν ἀρέσκωμεν καὶ πάντας τέρπωμεν καὶ ὠφελῶμεν.

Ἡ δὲ Ἀσπασία τοῦ Περικλέους τοσαύτην σπουδαιότητα ἔδιδεν εἰς τὸ ἐπαγωγὸν τῆς ὁμιλίας ὥστε εἰς ἕκαστον ἄγνωστον πλησιάζοντα αὐτὴν ἔλεγεν· «εἰπὲ τὸ ὄνομά σου καὶ ὀνόμασον τὴν πατρίδα σου», θέλουσα οὕτω νὰ κατανοήσῃ τὸν ἄνθρωπον ἐκ τοῦ ὕφους αὐτοῦ. Τοσαύτην ἐπιρροὴν ἔχει τὸ εἶδος τῆς ὁμιλίας ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον καὶ τοσοῦτον ἀκριβὲς χαρακτηριστικὸν εἶναι.

Ματθίλδη Π. Συνοδινοῦ

ΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΑΡΧΑΙΟΙΣ

ΧΡΗΣΙΜΟΙ ΠΡΟΣ ΓΡΑΦΗΝ ΟΥΣΙΑΙ

Πάσας σχεδὸν τὰς οὐσίας μετεχειρίσθησαν οἱ ἀρχαῖοι, ὅπως μεταδώσωσι τὰς γνώσεις των εἰς τοὺς μεταγενεστέρους.

Κατ' ἀρχὰς αἱ πλέον ἰσχυραί, καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ πλέον διαρκεῖς τοῖς ἐφάνησαν αἱ καταλληλότεραι πρὸς πλήρωσιν τοῦ σκοποῦ των. Ὅθεν μετεχειρίσθησαν ἀλληλοδιαδόχως τὰ μάρμαρα, τοὺς κοινοὺς καὶ πολυτίμους λίθους, τὰ μέταλλα, παντὸς εἴδους ξύλα, τὸν ἐλεφαντόδοντα, τὰς δοράς τῶν ζώων, τοὺς φλοιοὺς καὶ αὐτὰ τὰ φύλλα τῶν δένδρων, τὰς ὀθόνας, καὶ τέλος καὶ αὐτὰ τ' ἄνθη. Ἀπεδείχθη δὲ ὅτι λαοί τινες ἤρχισαν γράφοντες ἐπὶ τῶν βράχων.

Τὰ πρῶτα μνημεῖα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐχάραξαν χαρακτῆρας ἦσαν στῆλαι, ὀβελίσκοι, πυραμίδες, καὶ μετὰ ταῦτα δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ οἰκοδομήματα. Αἱ πρῶται ἐπιγραφαὶ δὲν εἶχον ἰδιαιτέραν ὀνομασίαν, ἐκτὸς ἐὰν ἦσαν χαραγμέναι ἐπὶ ξένων οὐσιῶν ἐγκεκολλημένων ἐπί τινος μέρους τοῦ οἰκοδομήματος· τότε ὠνομάζοντο πινακίδες (tables) καὶ ἐχαράσσοντο ἐπὶ τεμαχίων μαρμάρου, ὀρειχάλκου ἢ καὶ ξύλου. Ἀπήρτιζον δὲ πάντοτε μέρος τοῦ οἰκοδομήματος ἀναλόγως τοῦ σχήματος, ὅπερ τοῖς ἔδιδον. Ἐπὶ τοιούτων πινακίδων ἐχάρασσον προσέτι τοὺς νόμους καὶ τὰ διατάγματα. Ἄλλαι τοιαῦται ὥριζον παρὰ τοῖς ἱερεῦσι τὰ τῶν δημοσίων θρησκευτικῶν τελετῶν.

Ἀναφέρεται ὅτι αἱ πλάκες, ἐφ' ὧν ἦτο ἐγκεχαραγμένος ὁ Ἰουδαϊκὸς νόμος ἦσαν ἐκ λίθου πολυτίμου· ἐπίσης ὅτι τὸ ἄμφιον τοῦ Μεγάλου ἱερέως εἶχε δεκατέσσαρας πολυτίμους λίθους, ἐφ' ὧν ἦσαν ἐγκεχαραγμένα τὰ ὀνόματα τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ.

Ἐπίσης δώδεκα πλάκες παρὰ τοῖς Ρωμαίοις ἀπετέλουν τὴν βάσιν τῶν νόμων των· ἦσαν δὲ κατεσκευασμέναι ἐκ χαλκοῦ.

Ὁμοίως τρισχίλιαι πλάκες ὀρειχάλκινοι ἐμπεριέχουσαι διάφορα διατάγματα Ρωμαϊκὰ καὶ διατηρούμεναι ἐν Καπιτωλίῳ κατεστράφησαν ὑπὸ πυρκαϊᾶς συμβάσης ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Οὐεσπεσιανοῦ.

Μέχρι τοῦ τελευταίου αἰῶνος διεσώζοντο ἀκόμη εἰς τὸ δημαρχεῖον τῆς πόλεως Λυῶνος δύο πλάκες περιέχουσαι τὰ Προνόμια τὰ παραχωρηθέντα παρὰ τοῦ Καλιγούλα εἰς τὴν πόλιν ταύτην.

Ὁ Πλούταρχος ἐπίσης ἀναφέρει, ὅτι οἱ νόμοι τοῦ Σόλωνος ἦσαν ἐγκεχαραγμένοι ἐπὶ ξυλίνων πινακίδων.

Αἱ πινακίδες ὅμως αὗται. αἱ προωρισμέναι διὰ δημοσίας πράξεις, κατεσκευάζοντο πολὺ διαφορετικαὶ τῶν πινακίδων, αἵτινες ἐχρησίμευον εἰς τοὺς ἰδιώτας ὡς ἔγγραφα διαφόρων εἰδῶν.

Μεταξὺ τῶν ἰδιωτικῶν ἐγγράφων, τῶν ἐγκεχαραγμένων ἐπὶ μετάλλων, ἀναφέρεται ἐπιστολὴ τοῦ Πάπα Λέοντος III, ἔγγραφον τοῦ Λουϊτπράνδου, βασιλέως τῶν Λομβαρδῶν, ἕτερον τοῦ Καρολομάγνου, καὶ ἕτερον τοῦ Ἰωάννου ἐπισκόπου τῆς Ραβέννης πόλεως τῆς Ἰταλίας. Τὰ δύο πρῶτα ἦσαν ἐγκεχαραγμένα ἐπὶ μολυβδίνου πινακίδος, τὸ τρίτον ἐπὶ χαλκίνης καὶ τὸ τέταρτον ἐπὶ λιθίνης.

Τὰς ἐξ ὕλης σκληρᾶς πινακίδας διεδέχθησαν τοιαῦται ἐξ ὕλης εὐκάμπτου καὶ καταλλήλου νὰ συστρέφηται κυλινδροειδῶς, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα volume, παραγόμενον ἐκ τοῦ volvere κυλινδῶ. Πρώτην τοιαύτην ὕλην εὔκαμπτον μετεχειρίσθησαν τὸ δέρμα τοῦ ζώου, μετὰ ταῦτα δὲ τὸν πάπυρον, φυτὸν τῆς Αἰγύπτου. Ἐπὶ τοιούτων δὲ ὑλῶν ἔγγραφα διατηροῦνται ἀκόμη πλεῖστα ἀνέπαφα, εἰς τὰ διάφορα μουσεῖα τῆς Εὐρώπης.

Εἴπομεν ὅτι ἔγραφον καὶ ἐπὶ φύλλων δένδρων. Τοῦτο εἶναι ὀλίγον ἀμφίβολον. Ἀλλ' ὁ Βιργίλιος ἐντῇ Αἰνειάδι ὁμιλεῖ περὶ φύλλων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ Σιβυλλη ἔγραφεν. Ἐξ ἄλλου εἶναι γνωστὸν ὅτι, ὅτε Ἀθηναῖός τις κατεδικάζετο εἰς ἐξοστρακισμόν, ἕκαστος πολίτης ἔγραφε τὸ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου τούτου ἐπὶ ὀστράκου ἢ ἐπὶ «φύλλου ἐλαίας».

Τέλος ὁ Τίτος Λίβιος κάμνει λόγον περὶ βιβλίου τοῦ ὁποίου τὰ φύλλα ἦσαν κατεσκευασμένα ἐκ λίνου.

Διὰ νὰ χαράττωσι δὲ τὰ γράμματα ἐπὶ τῶν διαφόρων τούτων οὐσιῶν μετεχειρίσθησαν ὄργανα σιδηρᾶ, ἀργυρᾶ καὶ ἐξ ἐλεφαντόδοντος ἀκόμη, τὰ ὁποῖα ὠνόμασαν γραφίδας. Τοιαῦται δὲ ἐξ ἀργύρου ἀναφέρονται ἀκόμη καὶ κατὰ τὸν ὄγδοον αἰῶνα, ὅτε πολλάκις ἐχρησίμευσαν ἕνεκα τοῦ σχήματός των καὶ τοῦ μεγέθους των, ὡς ὅπλον ὑπερασπίσεως, ὅπως ἡ γραφὶς τοῦ Καίσαρος, τοῦ πλήξαντος δι' αὐτῆς ἕνα τῶν δολοφόνων του. Ὅτε δὲ κατόπιν ἀντὶ νὰ ἐγχαράττωσι τοὺς χαρακτῆρας ἔγραφον αὐτοὺς διὰ τῆς μελάνης, τότε ἤρχισαν νὰ μεταχειρίζονται τοιαύτας καὶ ἐκ ξύλου.

Κατ' ἀρχὰς ἡ μελάνη κατεσκευάζετο ἐξ αἰθάλης ρητίνης, πίσσης ἢ καμίνου· πολλάκις ὅμως μετεχειρίσθησαν καὶ ἐλεφαντόδοντα κεκαυμένον ἢ καὶ ἄνθρακα κοπανισμένον. Ἡ χρῆσις δὲ τῆς τοιαύτης μελάνης ἐξηκολούθησε καὶ μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Πλινίου καὶ ἀκόμη μέχρι τῆς ἑβδόμης ἑκατονταετηρίδος, ὅτε πρῶτοι οἱ Ἀφρικανοὶ ἐφεῦρον τοιαύτην ἐκ μύκωνος καὶ κατόπιν ἐκ σηπίας, ἥτις καὶ ἐγενικεύθη.

Προϊόντος τοῦ χρόνου ἡ μαύρη μελάνη ἀντικατεστάθη διὰ τῆς ἐρυθρᾶς. Ἡ χρῆσις δὲ αὐτῆς κατέστη τόσον κοινὴ ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Αὐγούστου ὥστε, ἐὰν πρέπει νὰ πιστεύσωμεν τὸν Ὀβίδιον, ἐθεωρεῖτο ὡς σημεῖον πένθους ἐὰν οἱ τίτλοι ἐγγράφου τινὸς δὲν ἐχαράσσοντο δι' αὐτῆς. Κατόπιν τὴν ἐρυθρὰν μελάνην μετεχειρίζοντο οἱ Λατῖνοι αὐτοκράτορες· διάταγμα δὲ αὐστηρὸν ἠμπόδιζε τὴν διάδοσιν αὐτῆς εἰς τὸ κοινόν. Ἡ αὐστηρότης αὕτη διήρκεσε μέχρι τοῦ 13 αἰῶνος, ὅτε ἡ ἐκ πορφύρας μελάνη, ὡς τὴν ὠνόμαζον τότε, ἐγενικεύθη ὁλοτελῶς. Τότε οἱ μεγιστᾶνες, ἐπιθυμοῦντες νὰ διακρίνωνται τοῦ κοινοῦ λαοῦ, δι' ἑνὸς εἴδους προνομίου κατήργησαν ἐκ τῶν ἐγγράφων των τὴν ἐρυθρὰν μελάνην καὶ δὲν ὑπεγράφοντο ἢ διὰ πρασίνης.

Ὅσον διὰ τὴν κυανῆν, πρῶτοι οἱ ὁποῖοι μετεχειρίσθησαν αὐτὴν εἶναι οἱ Ἕλληνες.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ) **Ἀνθὴ Χ. Βασιλειάδου**

ΠΟΙΚΙΛΑ

*** Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ἡ δούκισσα τοῦ Τὲκ ἤνοιξεν ἐν Λονδίνῳ τὴν εἰκοστὴν τρίτην ἐνιαύσιον ἀγορὰν πρὸς ὄφελος τῶν ἀπόρων κυριῶν, τῶν ὁποίων ἡ κοινωνικὴ θέσις δὲν ἐπιτρέπει νὰ ἐξέλθωσι πρὸς ἐπαιτείαν ἢ καὶ νὰ μετέλθωσι φανερὰ τὴν ράπτριαν.

*** Ὅσαι τῶν γυναικῶν μέσης ἢ ὀνωτέρας τάξεως ἐπτώχυναν ἀπὸ δεινὰς περιστάσεις, στέλλουσι διάφορα χειροτεχνήματά των εἰς τὴν ἀγορὰν ταύτην, τὰ ὁποῖα πωλοῦνται διακριτικῶ τῷ τρόπῳ οὕτω πρὸς μεγάλην των ἀνακούφισιν.

*** Ἡ αὐτοκράτειρα Εὐγενία εἶχεν ἰδιαιτάτην καὶ ἱσπανικὴν ὅλως κλίσιν ποὸς τὰ ἰσχυρὰ ἀρώματα.

*** Τὸ εὐνοούμενον αὐτῆς ἄρωμα ἦτο τὸ τοῦ ξύλου τοῦ σαντάλου.

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ Σιβύλη καὶ ἡ Ναδίνη εὑρίσκοντο πλησίον αὐτῆς.

Μόλις ὁ Ζοζὲ δὲ Σάντα Κρούζ εἰσῆλθεν οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐδίστασεν. Ὥρμησε πρὸς τὴν ἀνεψιάν του καὶ ἐγείρων αὐτὴν ἀπὸ τῆς γῆς τὴν ἔθλιψεν ὡς παράφρων ἐπὶ τοῦ στήθους του.

— Ὦ, εἶπεν αὐτῇ, ἠδυνάμην νὰ σὲ ἀναγνωρίσω μεταξὺ χιλίων, εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀπατηθῇ τις. Πόσον ὁμοιάζεις τοῦ πατρός σου! Εἶσαι ἡ ζῶσα εἰκών του!...

Ταῦτα εἰπὼν ἔστρεψε τὰ βλέμματα αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐγγύτατα τῆς θυγατρός της κοιτομένην ἑτοιμοθάνατον. Μὲ τὸ ἀνεπιτήδευτον καὶ εἰλικρινὲς αὐτοῦ ὕφος παρουσιάσθη πρὸς αὐτὴν, παρουσιάσας κατόπιν καὶ τὸν Χρίστιαν δὲ Ροσεμπέλ.

Σκοτός, ὡς εἴπομεν ἤδη, τοῦ ταξειδίου του ἦτο νὰ κάμῃ σύντομον εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν ἐπίσκεψιν. Ἐπροτίθετο νὰ ἀναχωρήσῃ ἀμέσως. Κατόπιν ὅμως μακρᾶς μετὰ τῆς μαρκησίας συνδιαλέξεώς του ἐνόησεν, ὅτι παράλειψις ἱεροῦ καθήκοντος ἤθελεν εἰσθαι τὸ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Ναδίναν τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς, καθ' ἣν ἐκινδύνευεν αὕτη νὰ ἀπολέσῃ τὴν μητέρα της, τὴν μόνην δηλ. αὐτῆς προστάτιδα. Ἀφ' ἑτέρου ἐπεθύμει οὗτος νὰ γνωρίσῃ εἰς ποίαν ἀκριβῶς θέσιν εὑρίσκοντο τὰ οἰκονομικὰ τῶν δύο στενῶν αὐτοῦ συγγενῶν.

Ὅτε ἰδίοις ὄμμασιν ἀντελήφθη τῆς φοβερᾶς ἀνωμαλίας, εἰς ἣν εὑρίσκοντο αἱ ὑποθέσεις των μεγάλως ἐθλίβη.

— Ἡ βαρόνη Ζάκομψεν, διενοήθη, γινομένη πενθερὰ τῆς Ναδίνης θὰ ἐπανορθοῦ βεβαίως τὰ πάντα, εἰναι οὐχ ἥττον μέγα εὐτύχημα ὅτι ἦλθον· ἄνευ τῆς ἐνταῦθα παρουσίας μου ἄφευκτος ἐπέκειτο ἡ πλήρης αὐτῶν καταστροφή.

Ἵνα δώσῃ τροφὴν εἰς τὴν καταβιβρώσκουσαν αὐτὸν ἐνεργητικότητα ἤρχισε νὰ διατρέχῃ ὁτὲ μὲν ἵππος, ὁτὲ δὲ πεζός, νυχθημερὸν καὶ καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις τὴν ἰδιοκτησίαν Σάντα Κρούζ. Οὕτω ἐντὸς ὀλιγίστου χρόνου τὰ πάντα ἐν λεπτομερείᾳ ἠδυνήθη νὰ γνωρίσῃ καὶ νὰ ἐξεύρῃ τρόπον, δι' οὗ θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπανορθώσῃ τὰ κακῶς ἔχοντα.

Κάθ' ὅλον αὐτὸ τὸ χρονικὸν διάστημα ὁ Χρίστιαν δὲ Ροσεμπὲλ οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐγκατέλιπε τὰς δύο νεάνιδας. Ἐφαίνετο καταγοητευμένος ὑπὸ τῆς καλλονῆς τῆς Ναδίνης, πρὸς ἣν ἐφέρετο μετὰ τῆς μεγαλειτέρας γλυκύτητος, βοηθῶν αὐτὴν εἰς τὴν νοσηλείαν τῆς μητρός της, μυρίας καὶ αὐτὸς ἐπιδαψιλεύων τῇ πατχούσῃ φροντίδας.

Ἦτο οὗτος κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τριακοντούτης τὴν ἡλικίαν, μεγαλόσωμος καὶ πολὺ ξανθός, μὲ φυσιογνωμίαν μᾶλλον ψυχράν. Οἱ κυανοῦ αὐτοῦ ὀφθαλμοὶ ἀνεξερεύνητοι καὶ ἀπαθεῖς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἰς ὀλιγίστας μόνον περιστάσεις ἐφαίνοντο ἐμψυχούμενοι, λαμβάνοντες ζωήν.

Ἦτο ὀρφανὸς Ἡ ἀρκούντως σημαντικὴ κληρονομία, τὴν ὁποίαν ἡ πρὸ δύο μόλις ἐτῶν ἀποθανοῦσα μήτηρ του τῷ εἶχεν ἀφήσει ἐξηφανίσθη ἀπὸ τῶν χειρῶν του ὡς ἐξῆφανίζονται αἱ χιόνες ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν πρώτων καυστικῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων

Ὑπὸ τὴν φαινομενικὴν ἐν τούτοις ψυχρότητα ταύτην ἔκρυπτεν ἰδιοσυγκρασίαν ἀνθρώπου ἐκδότου εἰς τὰς ἡδονὰς καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν χαρτοπαιξίαν. Ἐδαπάνα οὗτος ἐν ἄλλαις λέξεσι τὸν καιρὸν εἰς τὰ δεῖπνα, εἰς τοὺς πότους καὶ εἰς τὸν φραγκικὸν χορόν.

Τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ὁ τοιοῦτος βίος ἐπέφερε τὴν παντελῆ τοῦ βαλαντίου του ἐξάντλησιν ἀνεμνήσθη τοῦ Δὸν Ζοζὲ δὲ Σάντα Κρούζ, ὅστις κατὰ καιροὺς εἶχε γράψει αὐτῷ ἐπιστολὰς λίαν ἰδιορρύθμους μαρτυρούσας πολλὴν εὐθύτητα χαρακτῆρος καὶ ἁπλότητα ψυχῆς.

— Ἰδοὺ εἷς, ἐσκέφθη. ἀπὸ τὸν ὁποῖον κάτι ἠμπορῶ νὰ ὠφεληθῶ· Ἄλλως τε οὐδόλως ἔχω τὴν ἐκλογὴν τῶν μέσων, ὁ καλὸς οὗτος ἄνθρωπος ἐκπροσωπεῖ τὸ τελευταῖον ἀτοὺ τοῦ παιγνιδίου μου.

Ἄνευ δὲ πλειοτέρων διατυπώσεων καὶ διασαφήσεων ἀνεχώρησε διὰ Πετρούπολιν.

Ἡ κατάκτησις τοῦ Δὸν Ζοζὲ οὐδεμίαν παρουσίασεν αὐτῷ δυσκολίαν· μὴν μόλις εἶχε παρέλθει καὶ ὁ Χρίστιαν δὲ Ροσεμπὲλ εἶχε καταστῇ ἀναπόσπαστος εἰς τὸν ἰδιόρρυθμον κρεβλόν.

Εἰς Ἀβάναν ἠδυτύπωσι, ἣν παρήγαγεν ὁ νεανίας οὗτος ὁ τόσον πάντοτε κύριος ἑαυτοῦ, ὁ ἔχων ἀνεπιλήπτους τρόπους, σάσιν δὲ ψυχρὰν καὶ ὑπερήφανον ὑπῆξεν ἀληθῶς ἀνίστη

Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν Μαρίαν, αὕτη τὸν ἠγάπα διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι ἦτο ὁ προστατεύομενος τοῦ θείου της, πρὸς ὃν ἄπειρον ἡ καρδία της ἠσθά-

*** Ἡ βασίλισσα Βικτωρία σπανίως μεταχειρίζεται ἕτερον ἄρωμα πλὴν τῆς λεβάντας.

*** Ἡ πριγκήπισσα τῆς Οὐαλλίας ἀγαπᾷ τὸ ἄρωμα τῶν ἴων.

*** Ἡ αὐτοκράτειρα Φρειδερίκου ποιεῖται χρῆσιν τοῦ ὕδατος τῆς Κολωνίας, ἰδίως εἰς τὰ λουτρὰ αὐτῆς, τὰ ὁποῖα ὡς τυπικωτάτη Βρεττανὶς λαμβένει καθημερινῶς.

*** Ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας κάμνει χρῆσιν τοῦ ἀρώματος τῶν πορτοκαλλίων.

*** Ἡ ἀντιβασίλισσα τῆς Ἱσπανίας δὲν μεταχειρίζεται ἢ τὸ ἄρωμα τῶν κοκκίνων γαρυφάλλων.

*** Ἡ γερμανὶς νύμφη φέρει γαμήλιον στέφανον ἐκ μυρσίνης, αἱ δὲ κόραι τοῦ Μέλανος Δρυμοῦ κοσμοῦσιν ἑαυτὰς δι' ἀνθέων λευκακανθῶν.

Ἀξιότιμος Κυρία,

Γνωστοποιήσατε, παρακαλῶ, διὰ τῆς ἀξιολόγου ἐφημερίδος σας εἰς τὸ ἀξιότιμον κοινὸν τὰ ἑξῆς:

Ἐπειδὴ ὁ τίτλος «Προοδος» ἥκιστα ἁρμόζει εἰς δραματικὸν θίασον, καὶ ἐπειδὴ ὁ ἡμέτερος θίασος εἶναι καθαρῶς δραματικός, ἐν κοινῇ μετὰ τῶν συναδέλφων σκέψει ἀπεφασίσαμεν νὰ παραλείψωμεν τοῦ λοιποῦ τὸν τίτλον «Πρόοδος» καὶ ἀντ' αὐτοῦ νὰ λάβωμεν τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ διαμορφωτοῦ τῆς τραγῳδίας «Αἰσχύλου». Οὕτω, τοῦ λοιποῦ νὰ σᾶς εἶναι γνωστὸν ὅτι ἐν τῷ θιάσῳ «Αἰσχύλος» πρωταγωνιστεῖ ἡ ὅλως ὑμετέρα

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Λ. Δ. **Νέαν Ὑόρκον.** Ἀποστέλλετε χρήματα δι' ἑνὸς τοκομεριδίου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἢ δι' Αἰγυπτιακῶν γραμματοσήμων. Φύλλον σας στέλλεται τακτικά —Δκ Α **Κιόρον.** Θὰ ποσπαθήσωμεν νὰ δημοσιευθῇ —Καν Ο Γ.Θ. Ἐλήφθησαν —Καν Δ. Γ. **Τεμμοῦν** Ἐλήφθησαν. εὐχαριστοῦμεν.—Δαν Κ. Γ. **Μιτυλήνην.** Μυρίας εὐχαριστίας δι' εὐγενῆ σας μέριμναν περὶ κ Παρρένη ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ ἐνταπόκοισις θέλει σᾶς πείσει περὶ τοῦ αἰσίου τῆς ὑγείας της.—Καν Α Σ. Τ. **Ἰωάννινα** Δελτάριον ἐλήφθη εἰς «Οἰκιακὴν» ἐνεγράφητε.—Δαν Π.Δ **Πύργον** Χρήματα, ἐλήφθησαν δημοσιευθήσεται τὸ δεύτερον. — Καν Μ Π. **Κασκμπᾶ,** χρήματα ἐδόθησαν ὅπου δεῖ, ἀπόδειξις σταλήσεται.—Α. Α. Χ. **Τριπολιν,** Ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν.—Κον Ε Κ **Χανέκ,** Ἐπιστολὴ ἐλήφθη, συνδρομήτριαι ἐνεγράφησαν εἰς ἀμφότερα τὰ φύλλα —Καν Α Ε **Ἀγρίνον,** Ἐλήφθησαν, ἐνεγράφητε.—Καν Μ. Α. **Πύργον Τήνου** Ἐλήφθησαν.—Καν Ε. Τ. **Βάρναν,** φρ. 100 ἐλήφθησαν μυρίας εὐχαριστίας, διὰ «Οἰκιακὴν» νὰ ἔχητε χωριστὸν λογαριασμόν. —Καν Ν. Κ. Δ. **Ἀθήνας** Πολὺ λυπούμεθα μὴ δυνάμεναι νὰ σᾶς φανῶμεν χρήσιμοι· ἡμεῖς ἁπλῶς μεταφράζομεν ἐξ ἰατρικῶν ξένων περιοδικῶν τὰς συμβουλὰς ταύτας χωρὶς διόλου νὰ ἔχωμεν καὶ καμμίαν εἰδικότητα —Καν Ε. Α. Π. **Τσεσμέ,** Χρήματα ἐλήφθησαν, ἐνεγράφητε εἰς «Οἰκιακὴν». σᾶς στέλλεται ἡμερολόγιον καὶ σᾶς χρεώνομεν καὶ μὲ 4 φρ —Κον Δ. Μ. **Γαλάξιον.** Ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν.

ΜΕΓΑ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΝ

Ἡ πρώτη παράστασις παρὰ τὴν Ὀμόνοιαν

Τὸ μέγα ἱπποδρόμιον Τουρνιὲρ καὶ Ζουλιέτη τὸ ἀπολαῦον παγκοσμίου σήμης διὰ τὰ ἐκπληκτικὰ γυμνάσματα, ἅτινα ἐκτελεῖ, ἀρίκετο τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην, ἄρχεται δὲ τῶν παραστάσεών του σήμερον Κυριακὴν εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου Λαυρίου παρὰ τὴν «Ὀμόνοιαν». Ἀποτελεῖται ἀπὸ 25 ἠθοποιοὺς καὶ 25 ἵππους, θὰ δώσῃ δὲ κατὰ τὴν ἑσπέραν ταύτην τὸ μέγα Ἀνατολικὸν Ταχυδρομεῖον. Κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἑορτὰς θὰ γίνονται δύο παραστάσεις, φημίζεται δὲ πολὺ ἡ δεξιότης τῆς δεσποινίδος Τερέζας Τουρνιέρ.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΣ ΘΙΑΣΟΣ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΤΣΟΧΑ

Ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τῆς χθὲς ἤρξατο τῶν παραστάσεών του ἐν τῷ κομψῷ παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου νεοκτίστῳ θεάτρῳ τοῦ κ. Τσόχα ὁ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν πρωταγωνιστῶν τῆς Ἑλλ. σκηνῆς κ κ. Ἀλεξιάδου καὶ Πεντοπούλου Πανελλήνιος Δραματικὸς Θίασος διὰ τοῦ ὡραίου δράματος τοῦ Ὀλὲ ἡ «Κίμησσα Σάρα».

Τὰς παραστάσεις θέλομεν κρίνει εἰς προσεχῆ ἡμῶν φύλλα.

Ἡ κυρία Καρδινὰλ ἔλαβε κατ' αὐτὰς τὰ περιμενόμενα ὑφάσματα διὰ στηθοδέσμους. λινᾶ καὶ μεταξωτά, νέων χρωματισμῶν καὶ ποιότητος ἐξαιρέτου.

Ἡ κ. Καρδινάλ, μεθ' ὅλην τὴν φοβερὰν ὕψωσιν τοῦ συναλλαγματος, διατηρεῖ πάντοτε τὰς αὐτὰς ἀπὸ διετίας ὁρισθείσας τιμὰς τῶν στηθοδέσμων της. Ἑπομένως οἱ στηθοδεσμοί της εἶνε σήμερον κατά τι εὐθηνότεροι τῶν ἐκ Παρισίων ὁμοίας ποιότητος.

ΠΑΙΔΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτικῶν σχολείων, παρθεναγωγείων καὶ νηπιαγωγείων.

Ἐξεδόθησαν ἐκ τοῦ γραφείου τῆς **Διαπλάσεως τῶν Παίδων** δύο νέαι σειραὶ Παιδικῶν Διαλόγων.

ΣΕΙΡΑ ΠΡΩΤΗ (13 παιδικοὶ διάλογοι) Δρ. 1,20

ΣΕΙΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ (10 πατριωτ. διαλογοι) » 1,20

Πωλοῦνται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς **Διαπλάσεως τῶν Παίδων** καὶ εἰς τὰ κυριώτερα βιβλιοπωλεῖα.

νετο εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν πατρικὴν ὄντως στοργήν, ἣν ἐδείκνυεν οὗτος πρὸς τὴν θυγατέρα της.

Τῆς Ναδίνης, ὡς γνωστὸν, ἡ καρδία ἦτο ἐξ ὁλοκλήρου κατειλημμένη ὑπὸ τῆς εἰκόνος τοῦ Ὀλιβιέρου· ἐν τούτοις δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ βλέπῃ αὕτη τὰς φροντίδας καὶ παντοειδεῖς περιποιήσεις, τὰς ὁποίας μετὰ γλυκυτητος καὶ ὑπομονῆς ἀκαταπονήτου ὁ Χρίστιαν ἐπιδαψίλευε πρὸς τὴν ἀσθενῆ. Ἐξ ὅλων τούτων συμπαθειά τις ἐγεννᾶτο δι' αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ της.

Ἡμέραν τινά, καθ' ὃν χρόνον ἡ Σιβύλλη ἦτο ἀπησχολημένη εἰς οἰκιακὰς ἐργασίας, ἤκουσεν ἐκ τῆς μικρᾶς αἰθούσης, ἐνῇ ἡ Ναδίνη εὑρίσκετο, διάτορον κραυγὴν συνοδευθεῖσαν ὑπὸ κρότου πίπτοντος σώματος

Εἰσορμήσασα παραυτα εἰς τὸ δωμάτιον εὗρε τὴν φίλην της ἐξηπλωμένην ἐπὶ του δαπέδου.

Ἦτο ἀκίνητος καὶ ὡχρὰ ὡς πτῶμα. Ἀλλ' ἐντὸς τῆς συνεσφιγμένης μικρᾶς χειρός της ἐκράτει ἔτι τεμάχιον ἐγχιτμένης ἐφημεριδος

Προ τοῦ ὑπεγείρῃ αὐτὴν ἡ Σιβύλλη ἠθέλησε νὰ γνωρίτῃ τὸ αἴτιον τῆς τοιαύτης καταστάσεώς της, ἔριψεν ὄθεν βλέμμα ἐπὶ τῆς ἐφημερίδος.

Ἦτο γαλλιστὶ γεγραμμένη καὶ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς αἱ ἀκόλουθοι γραμμαι προσέβαλον τὴν ὅρασιν τῆς Δδος Ἀνδρέου.

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΥΠΟΘΕΣΙΣ

Ἡ παρισινὴ κοινωνία διατελεῖ ἐν μεγίστῃ συγκινήσει ἕνεκα μυστηριώδους θανάτου πλουσίου τινὸς μίαν τῶν ἐντιμοτέρων καὶ πλουσιωτέρων τοῦ χρηματιστικοῦ κόσμου οἰκογενειῶν.

Ὁ νεαρὸς βαρόνος Ὀλιβιέρος Ζάκομψεν ἀπεθανεν αἰφνιδίως κατὰ τὴν παρελθοῦσαν νύκτα εἰς τὰς δύο μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἐντὸς τοῦ ἐπὶ τοῦ προαστείου Πουασονιὲρ μεγάρου του.

Εἶχε διέλθει τὴν ἑσπέραν του ἔξω τῆς οἰκίας, ἐξέπνευσε δὲ μίαν ἀκριβῶς ὥραν ἀπὸ τῆς ἐπιστροφῆς του εἰς τὸ λαμπρὸν μέγαρον, ἐν ᾧ κατῴκει μετὰ τῆς μητρός του.

Οἱ ἐσπευσμένως προσκληθέντες ἰατροὶ διέγνωσαν ἐν τῇ καταστάσει αὐτοῦ δηλητηρίασιν διὰ δραστικωτάτου δηλητηρίου ἐναντίον τοῦ ὁποίου οὐδὲν ὑπῆρχεν ἀντιφάρμακον.

Πᾶσα συνεπῶς βοήθεια ἀπέβη ματαία. Ὁ θάνατος ἐπῆλθε κεραυνοβόλος. Μόλις ὁ δυστυχὴς νεανίας κατώρθωσε νὰ ἀρθρώσῃ λέξεις τινας, δι' ὧν καθίστα γνωστὸν ὅτι εἶχε δηλητηριασθῇ τῶν πορτοκαλλάδων προσφερθεῖσαν αὐτῷ ὑπὸ γυναικός τινος, πρὸς ἣν σφοδρὸν οὗτος πρὸ πολλοῦ ἠσθάνετο ἔρωτα.

Τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς ταύτης, τὴν ὁποίαν οὐδεὶς τῶν περὶ αὐτὸν ἐγνώριζεν, ἀπέφυγε νὰ ἀναφέρῃ. Πᾶσα δὲ ἔρευνα πρὸς ἀνεύρεσιν ἴχνους αὐτῆς ἀπέβη ἀνωφελής

Ἡ βαρόνη Ζάκομψεν, τῆς ὁποίας ὁ υἱὸς οὗτος ἦτο τὸ μόνον τέκνον ἐβυθίσθη εἰς ἀπερίγραπτον θλῖψιν. Φυσει ὑπάρχουσι μὴ ἡ τάλαινα μήτηρ ἀπολέσῃ τὸ λογικόν.

Ἡ Σιβύλλη ἐνόμιζεν ὅτι ἦτο ἔσμαιον φρεναπάτης.

Διετέλεσι αὕτη ἐν ἐγρηγόσει ἢ μὴ ὠνειρεύετο ;

Ἡ φοβερὰ εἴδησις, ἥτις ὡς κεραυνὸ. εἶχεν ἐνσκήψει ἐπὶ τῆς πτωχῆς Ναδίνης, μετεῖχε ἄρα γε τῆς πραγματικότητος ;

Ἀλλ' ἡ Σιβύλλη ἦτο πρὸ παντος κόρη μὲ σύνεσιν καὶ καρδίαν. Ἀνήγειρε τὴν Ναδίνην καὶ κρύψασα ἐπιμελῶς τὴν ἐφημερίδα, ἥτις προυκάλεσε τὴν λειποθυμίαν τῆς ἀδελφῆς της, μετέφερεν αὐτὴν εἰς τὸ δωμάτιον, τὸ ὁποῖον αἱ δύο φίλαι κατεῖχον ἀπὸ κοινοῦ·

— Πτωχὴ Ναδίνη ! ἐσκέφθη Ὁποία θλῖψις δι' αὐτὴν, ἥτις ἠγάπα τόσον τὸν Ὀλιβιέρον. Ἀνάγκη πᾶσα ἐν τούτοις ἡ ταλαίπωρος κόρη νὰ ὁπλισθῇ μὲ θάρρος ὅπως μὴ ἡ μήτηρ μα λάβῃ τὴν ἐλαχίστην περὶ τοῦ συμβάντος δυστυχήματος ὑπόνοιαν, διότι εἰς ἣν ἐξάντλησιν αὕτη εὑρίσκεται ἡ τοιαύτη εἴδησις θέλει ἀφεύκτως ἐπισπεύσει τὸν θάνατόν της.

Ἀλλ' αἱ καλαὶ φεῦ ! διαθέσεις τῆς Δδος Ἀνδρέου εἰς οὐδὲν ὠφέλησαν. Οὐδεὶς τρόπος ὑπῆρχεν ὅπως φέρωσιν εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον τὴν ταλαίπωρον νεάνιδα, ὅπως πείσωσιν αὐτὴν ὅτι χάριν τῆς μητρός της ὤφειλε νὰ δειχθῇ γενναία. Διότι. ἅμα συνελθοῦσα ἐκ τῆς λειποθυμίας της κατελήφθη ὑπὸ σφοδροῦ πυρετοῦ μετὰ παραληρημάτων ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων περὶ οὐδενὸς ἄλλου ὡμίλει ἢ περὶ τοῦ Ὀλιβιέρου, τῆς περιουσίας αὐτοῦ, τῆς κατασυντριβείσης ὑπάρξεώς της, τῆς διὰ παντὸς ἀπολεσθείσης εὐτυχίας της.

Ἡ Σιβύλλη. ἡ παραχὴ τῆς ὁποίας ἦτο ἀνωτέρα πάσης περιγραφῆς, ἀπετάθη τότε πρὸς τὸν κ Δε Σάντα Κρούζ

— Δὲν Ζοζὲ, εἶπεν αὐτῷ, συνέβη φοβερὸν δυστύχημα.

— Ποῖον ;

— Ὁ βαρόνος Ζάκομψεν, ὁ μνηστὴρ τῆς Ναδίνης, ἐδηλητηριάσθη εἰς Παρισίους ὑπὸ γυναικός τινος, τῆς ὁποίας οὗτος ἐμμανῶς ἠράτο ἡ ἀδελφή μου ἀνέγνωσε ἐν τινι ἐφημερίδι πᾶσαι τὰς περὶ τοῦ φοβεροῦ τούτου συμβάντος λεπτομερείας. Ἐλειποθύμησεν, ἤδη δὲ εἶναι ἔρμαιον σφοδροτάτου πυρετοῦ μετὰ παραληρημάτων.

(ἀκολουθεῖ)